

Plenaire 55

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

5 juli 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot behandeling bij voorrang	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 14 april 2005 – 659 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005 – 660 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Verenigde Arabische Emiraten, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Dubai op 8 maart 2004 – 711 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en Bosnië-Herzegovina, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Sarajevo op 3 maart 2004 – 712 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Groot Libisch-Arabische Socialistische Volks-Jamahiriyah, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Sirte op 15 februari 2004 – 713 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	3
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en Servië en Montenegro, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Belgrado op 4 maart 2004 – 714 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	3
Artikelsgewijze bespreking	3

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004 – 715 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	3
Artikelsgewijze bespreking	3
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005 – 760 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	3
Artikelsgewijze bespreking	4
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 1 februari 2005 – 761 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	4
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, en met het protocol bij de overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005 – 874 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	4
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991 – 864 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Artikelsgewijze bespreking	5
ONTWERP VAN DECREET houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning – 865 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	5
Artikelsgewijze bespreking	8
ONTWERP VAN DECREET betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur – 849 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	8
Artikelsgewijze bespreking	16
ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XVI – 851 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	16
Artikelsgewijze bespreking	19
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	20

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 870 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

23

Artikelsgewijze bespreking

35

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

36

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 10.10 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot behandeling bij voorrang

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sannen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, ik vraag de behandeling bij voorrang van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs.

De voorzitter: Is het Parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Dan is het voorstel tot behandeling bij voorrang aangenomen.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Thieu Boutsen, Anne Marie Hoebeke, Elke Roex, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Jaak Gabriels, Vera Jans: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondge-

deeld. (*Zie Parl. St. VI. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/35*)

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 14 april 2005

– 659 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 659/1*).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Nicaragua, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Luxemburg op 27 mei 2005 – 660 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 660/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Verenigde Arabische Emiraten, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Dubai op 8 maart 2004 – 711 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 711/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en Bosnië-Herzegovina, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Sarajevo op 3 maart 2004 – 712 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 712/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Groot Libisch-Arabische Socialistische Volks-Jamahiriyah, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Sirte op 15 februari 2004 – 713 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 713/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en Servië en Montenegro, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Belgrado op 4 maart 2004 – 714 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 714/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004 – 715 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 715/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005 – 760 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 760/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Uganda, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kampala op 1 februari 2005 – 761 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Nieuwenhuysen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, al was het maar om aan te tonen dat sommige verslaggevers wel aanwezig zijn, breng ik kort verslag uit.

Het gaat hier om een typisch investeringsakkoord zoals de meeste die we intussen al hebben behandeld, met dat verschil dat de afronding van de bespreking in dit geval dateert van voor de introductie van de milieu- en arbeidsclausules in de standaard BLEU-ontwerptekst. Dit ontwerp van decreet is eenparig aangenomen in de commissie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 761/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de Volksrepubliek China inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, en met het protocol bij de overeenkomst, ondertekend in Peking op 6 juni 2005 – 874 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 874/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991 – 864 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Poleyn, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 864/1).

De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning – 865 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sannen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, de commissie Financiën heeft op 13 juni 2006 het ontwerp van decreet houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning besproken en eenparig aangenomen.

De minister heeft het ontwerp toegelicht. De belangrijkste doelstelling van het decreet is de humanisering van de successierechten en het stimuleren van eigendomsverwerving. De minister verwees naar maatregelen die eerder al werden goedgekeurd. De minderinkomsten voor de Vlaamse Regering worden geraamd op 45 tot 50 miljoen euro. Het decreet zal in werking treden op 1 januari 2007.

De minister heeft enkele essentiële begrippen uit het ontwerp toegelicht. De gezinswoning is zeer ruim gedefinieerd: het is de woning die de erflater en zijn of haar echtgenoot of samenwonende partners tot gezinswoning diende op het ogenblik van het overlijden. Het ontwerp is niet alleen van toepassing op gehuwden maar ook op samenwonenden. Om van het voordelige tarief te genieten moeten zij wettelijk samenwonen ofwel gedurende

één jaar hebben samengewoond. Om misbruik te voorkomen wordt de vrijstelling voor feitelijk samenwonenden toegekend na drie jaar samenwonen. De term 'nettowaarde van de gezinswoning' betekent dat de schulden die specifiek werden aangegaan om de gezinswoning te verwerven of te behouden, bij voorrang worden aangerekend op de waarde van de gezinswoning.

De minister heeft er ook op gewezen dat de verplichting voor de langstlevende zal gelden om te vermelden in de aangifte van nalatenschap welke schulden specifiek werden aangegaan om de gezinswoning te verwerven en te behouden.

Tijdens de algemene bespreking hebben sommige fracties hun standpunt toegelicht en heeft het Vlaams Belang drie amendementen ingediend, die werden verworpen met 7 stemmen tegen 4. De Vlaams Belangfractie is een vurig tegenstander van successierechten en spreekt van een onrechtvaardige belasting. Ze betreurt dat het ontwerpdecreet alleen wordt toegespitst op de gezinswoning. De fractie diende een amendement in om de vrijstelling te doen gelden voor de hele nalatenschap. Ze was wel bereid om een plafond in te voeren om de kostprijs te milderen.

Volgens de fractie worden mensen door dit decreet gedwongen een bepaalde richting in te slaan: zij moeten hun huis behouden. Wie zijn intrek wil nemen in een serviceflat en zijn huis verkoopt, wordt volgens de fractie voor een voldongen feit geplaatst. De minister heeft in zijn repliek gezegd dat men in dat geval kan genieten van de meeneembaarheid van registratierechten indien koppels hun woning van de hand doen en een kleinere woning kopen.

De sp.a-spiritfractie gaat akkoord met het voorliggende ontwerp van decreet omdat het past in de lijn van een aantal maatregelen om een grotere billijkheid en gelijkheid te brengen binnen ons fiscaal systeem. De fractie merkte op dat het regeerakkoord nog andere fiscale voorstellen omvat, die nog niet zijn uitgevoerd of waarvan nog geen teksten in het parlement voorhanden zijn.

De CD&V-fractie staat volledig achter het ontwerp. De fractie benadrukte dat driekwart van de senioren een eigen woning heeft. De fractie pleit voor stabiliteit in de samenleving en meer zekerheid voor deze groep van personen. Ze betreunde wel dat de datum van inwerkingtreding is verschoven van het najaar 2006 naar 1 januari 2007. De minister heeft hierop gesteld dat er een voldoende tijd moet zijn voor de publicatie van de teksten en de voorbereidingen van de administratie.

Het amendement van de Vlaams Belangfractie om de datum van inwerkingtreding te vervangen door 'tien

dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad', werd verworpen.

De VLD-fractie steunt het ontwerp van decreet ten volle. De fractie is ervan overtuigd dat de eigen woning de belangrijkste sociale bescherming is en vindt het al te jammer dat er een taks op verdriet werd geheven.

Bij de eindstemming werd het ontwerp eenparig aangenomen met 11 stemmen. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Geachte heer voorzitter, ministers, collega's, het ontwerp van decreet houdende vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning kan rekenen op de volledige steun van het Vlaams Belang. We maken wel de nodige reserves. We komen nog altijd op voor de volledige afschaffing van successierechten tussen echtgenoten en samenwonenden. Daarom handhaven we ook het amendement ter zake.

We beschouwen deze vrijstelling van successierechten voor de nettowaarde van de gezinswoning als een eerste stap in de goede richting. Maar als tegenstander van successierechten gaat dit ontwerp van decreet voor ons niet ver genoeg. Successierechten tussen echtgenoten en samenwonenden zijn naar onze visie een onrechtvaardige belasting, omdat ze al het voorwerp zijn geweest van allerlei belastingen die werden geheven bij het verweringsproces. Ik verwijs naar de personenbelasting, de onroerende voorheffing enzovoort.

We ervaren de successierechten als een afstraffing voor personen die door sparen een bepaald patrimonium hebben verworven en zijn dan ook voorstander van de volledige afschaffing van de successierechten. Ik weet dat u budgettair beperkt bent, maar houd er rekening mee dat we in de toekomst hierop telkens zullen terugkomen.

Als gewezen notarieel jurist met een loopbaan van achttien jaar ben ik inderdaad meermaals geconfronteerd met de pijnlijke realiteit dat de langstlevende echtgenoot ofwel gedwongen werd de gezinswoning te verkopen om de successierechten te kunnen betalen ofwel bij de kinderen of derden moest lenen om die successierechten te kunnen betalen en de gezinswoning te kunnen behouden. Dat u met dit ontwerp van decreet verhelpt aan de opheffing van die onrechtvaardigheid kunnen we alleen maar toejuichen. We zullen deze vrijstelling dan ook goedkeuren.

Ik wil nog enkele opmerkingen van mijn fractie toelichten die ook in amendementen zijn omgezet. Zoals de verslaggever al zei, betreuren we dat de datum van inwerkingtreding pas 1 januari 2007 is en niet zoals ge-

bruikelijk na publicatie in het Staatsblad. U schiept hierdoor een pijnlijke situatie voor iemand die zijn partner verliest in de periode tussen publicatie en 1 januari 2007. Via een amendement willen we hieraan verhelpen door te stellen dat het decreet in werking moet treden tien dagen na publicatie in het Staatsblad.

We zetten nog een andere vergetelheid recht in een amendement die overigens perfect past in het concept van het decreet. Er kan zich een situatie voordoen waarbij de erflater op het ogenblik van het openvallen van de nalatenschap reeds een woning in eigendom bezit, maar misschien een appartement huurt en dus nog niet gedomicilieerd is op die eigendom maar wel bezig is die in te richten als gezinswoning. Iemand kan ook een perceel bouwgrond bezitten met als doel er een gezinswoning op te bouwen en reeds een gebeurlijke constructie heeft opgetrokken met als doel deze als gezinswoning in te richten. Ons amendement heeft als doel om aan deze vergetelheid te verhelpen en deze twee verschillende situaties gelijk te stellen met de term 'gezinswoning'. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ik wil de tevredenheid van mijn fractie uitspreken over het feit dat dit ontwerp van decreet zo snel wordt behandeld. Het was ook ingeschreven in het regeerakkoord en ons verkiezingsprogramma. In de meerjarenbegroting was het opgenomen vanaf 2008. Het gaat nu toch in vanaf 1 januari 2007 en wordt dus in de eerste helft van de legislatuur gerealiseerd. We zullen het dan ook goedkeuren.

Drie vierde van de senioren beschikt over een eigen gezinswoning. Voor ons biedt dit ontwerp van decreet de garantie op een zorgeloze oude dag. Het is belangrijk dat senioren daar zekerheid over hebben. We zijn dan ook heel blij dat dit wordt gerealiseerd. Ik wil onderschrijven dat een en ander afhangt van het huwelijkscontract. De clausule 'langst leeft al' kan een besparing opleveren voor een gezin van ongeveer 6.000 euro wanneer de gezinswoning een waarde heeft van 200.000 euro. Dat scheelt een belangrijke slok op de borrel.

De CD&V-fractie ondersteunt dit ontwerp van decreet ten volle. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, de VLD steunt dit ontwerp van decreet ook ten volle. We zijn heel blij dat er op die manier uitvoering wordt gegeven aan het regeerakkoord. Een eigen woning is voor elke Belg erg

belangrijk: we worden allemaal met een baksteen in de maag geboren. De overheid creëert al jarenlang stimuli daartoe. Het is dan ook heel belangrijk dat de laatste hinderpaal is weggewerkt.

Ik herinner even aan de bestaande maatregelen: lage registratierechten bij de aankoop van een woning, de meeneembaarheid van de registratierechten, de vrijstelling van registratierechten bij verwerving op de eerste schijf van 12.500 euro en lage schenkingsrechten op bouwgronden. Onze regering heeft dus al veel ondernomen om onroerende goederen in handen van de burgers te geven. Dit ontwerp is een stap in dezelfde richting. Zoals de mensen van CD&V denk ik dat een eigen woning erg belangrijk is als sociale bescherming en als garantie voor de oude dag. Ik ben daarom blij dat de VLD en haar partners dit snel kunnen realiseren. Een 'taks op verdriet' hoeft voor ons niet. We zijn tevreden dat er in Vlaanderen een nieuwe lastenverlaging komt en er extra stimuli komen om het verwerven van een eigen woning te vergemakkelijken dankzij het humaner maken van de successierechten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, de sp.a-fractie kan zich helemaal scharen achter het voorliggende ontwerp van decreet. Wij zullen de vrijstelling van successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning, die was ingeschreven in het regeerakkoord en tegemoetkomt aan een gerechtvaardigde wens, dan ook goedkeuren.

Andere sprekers hebben het reeds benadrukt: dit ontwerp van decreet past helemaal in de doelstelling die zowel de vorige als de huidige Vlaamse Regering zich hebben gesteld om de eigendomsverwerving van een gezinswoning te stimuleren. De sp.a-fractie heeft dit doel altijd gesteund, in de vaste overtuiging dat het bezit van een eigen woning de beste garantie is voor een degelijk pensioen en dus de beste sociale bescherming biedt voor de oude dag.

Zoals vorige initiatieven die in dit kader reeds werden genomen, is dit ontwerp van decreet een middel om daaraan gestalte te geven. Dit zijn inderdaad 'slimme' lastenverlagingen: zoals de andere maatregelen zal de vrijstelling van successierechten op de gezinswoning de aankoop van een gezinswoning aanmoedigen.

Deze maatregel past ook in het beleid dat de Vlaamse Regering al jaren voert om de successierechten humaner te maken. Deze maatregel is zonder meer een bewuste keuze om het leed van mensen ten dele te verzachten. De zware belasting van onroerend bezit bij een overlijden was trouwens niet echt te rijmen met het beleid dat van Vlaamse Regering om de verwerving van een eigen

gezinswoning te stimuleren. Men kon inderdaad de indruk krijgen dat de overheid datgene wat men met de ene hand geeft met de andere weer terugneemt.

Bovendien past deze maatregel helemaal in de lijn van een aantal oudere maatregelen waarmee de regering een grotere billijkheid en gelijkheid wil realiseren. In het verleden is het niet zelden gebeurd dat een weduwe of weduwnaar de gezinswoning moest verkopen om de successierechten te kunnen betalen.

Op emotioneel moeilijke momenten, zoals bij het overlijden van de partner, wordt zo 'n 'belasting op tegenslag' als bijzonder pijnlijk ervaren. Men kan de langstlevende echtgenoot moeilijk uitleggen dat hij of zij successierechten moet betalen op het gedeelte van de gezinswoning dat zijn of haar dierbare heeft nagelaten en waarvoor men doorgaans ook zelf levenslang heeft gewerkt en gespaard.

De sp.a steunt dit ontwerp van decreet ook vanuit de overweging dat de maatregel een breed maatschappelijk draagvlak heeft. Dit ontwerp komt tegemoet aan de wens van nagenoeg alle Vlamingen om het leed niet bijkomend en onnodig te verzwaren na het overlijden van de partner. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, Groen! zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Ik wil evenwel even ingaan op een aspect ervan. In dit ontwerp worden de successierechten ten voordele van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning behandeld.

In dit ontwerp worden inderdaad de aspecten besproken die te maken hebben met successierechten ten aanzien van de langstlevende partner voor de nettowaarde van de gezinswoning. Gelet op het feit dat de successierechten voor niet-gehuwden hoog liggen en sommige mensen uit overtuiging samenwoonden omdat ze niet wilden of konden huwen – ik denk bijvoorbeeld aan mensen van hetzelfde geslacht – zijn sommige mensen toen een beding van aanwas of tontine aangegaan.

Bij het overlijden van een van de twee samenwonenden betekent de tontine voor de gemeenschappelijke woning dat een registratierecht moet worden betaald. Dat registratierecht blijft ook met dit ontwerp van decreet nog bestaan. Daardoor wordt opnieuw een vorm van discriminatie ingevoerd al naargelang men gehuwd is of samenwonend. Als men een gezinswoning op de gewone manier aankocht, geldt het stelsel van de successierechten; heeft men volgens de toenmalige fiscale

wetgeving de gezinswoning aangekocht onder het beding van aanwas of tontine, wordt men nu enigszins gestraft.

Vandaar mijn vraag of dit aspect voldoende in ogen-schouw is genomen. Ik denk van niet. Het is noodzake-lijk om in het licht van wat deze namiddag zal worden goedgekeurd, deze anomalie uit de wereld te helpen. Zullen er initiatieven worden genomen of laat u dit over aan het parlementaire initiatief? In het laatste geval wil ik een voorstel van decreet uitwerken dat terecht zal komen in het wetboek van de registratierechten en niet in dat van de successierechten. Het moet toch mogelijk zijn om er een sluitend juridisch geheel van te maken.

Kent u deze problematiek? Hoe staat u er tegenover? Hoe kunnen we deze anomalie op het Vlaamse niveau oplossen?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, na het korte debat hier en de grondige bespreking in de commissie, kunnen we stellen dat er in Vlaanderen een grote maatschappelijke consensus be-staat om een einde te stellen aan het betalen van succes-sierechten op de gezinswoning tussen samenwonenden. Deze stap die een verdere humanisering van de succes-sierechten betekent, wordt in dit parlement breed gedra-gen zodat hierover een consensus is bereikt. Er blijft nog een punt over dat de heer Tavernier naar voren heeft gebracht. De vraag was of er discriminatie overblijft tussen degenen die een tontinesysteem zijn aangegaan en degenen die onder het klassieke systeem van succes-sierechten vallen.

Het probleem zit hier niet in, maar in het feit dat sa-menwonenden vandaag nog niet beschikken over een wettelijk erfrecht. Dat moet worden ingevoerd door de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers. Als ik goed ben ingelicht, ligt daarover in de Kamer al een document voor dat de grond van de zaak oplost.

Samenwonenden vallen door het opstellen van een tes-tament onder de regeling van de successierechten. Vroe-ger deden zij dat liever niet omdat op dat ogenblik suc-cessierechten voor hen van 30 tot 80 percent konden oplopen.

We hebben wettelijk en feitelijk samenwonenden gelijk-geschakeld. Ten gevolge van deze hervorming is er niet langer een reden om in dit systeem te stappen. Het is voor deze mensen momenteel perfect mogelijk en theo-retisch aanvaardbaar dat ze de aanwas- of tontineclausu-le in hun aankoopovereenkomst herroepen en voor een testamentaire piste opteren. In dat geval dreigen natu-urlijk andere gevaren. Zo kunnen uiteraard altijd reserva-taire erfgenamen naar voren treden. Wat de registratie-

rechten betreft, stellen de tontines op dit ogenblik geen probleem. De persoon die de tontine na het overlijden van de eerste partner verwerft, moet registratierechten op de helft van de goederen betalen. Ik ben bereid dit te herbekijken. We moeten echter twee zaken in de gaten houden. We mogen het ene systeem niet zomaar met het andere systeem vergelijken. Het gaat hier om de afschaffing van de successierechten. We doen dit niet enkel voor de gehuwden, maar ook voor de wette-lijk en feitelijk samenwonenden. Mijns inziens lossen we door middel van deze regeling een probleem op. Dit is wat Vlaanderen ons vraagt en van ons verwacht. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de arti-kelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

Er is een amendement op het opschrift. De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op de artikelen 2 tot en met 6. De stemmingen over de amendementen en de artikelen worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur – 849 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespre-king is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Ik zou van deze gelegenheid gebruik willen maken om het standpunt van mijn fractie toe te lichten. In de loop van de voorbije jaren zijn over dit onderwerp veel vragen gesteld, interpellaties gehouden en moties en

resoluties goedgekeurd. We zijn uiteraard tevreden dat uiteindelijk bijkomende middelen voor de schoolgebouwen worden vrijgemaakt. Het is voor de CD&V-fractie essentieel dat de gedurende jaren aangegroeide wachtlijst voor de subsidiëring van de schoolgebouwen wordt weggewerkt. De formule moet voor de schoolbesturen betaalbaar zijn. De scholen moeten over kwaliteitsvolle en moderne gebouwen kunnen beschikken. Deze gebouwen moeten aan de verwachtingen van de scholen en van de samenleving beantwoorden. Hierbij zijn drie elementen van groot belang, met name de wachtlijsten, de betaalbaarheid en de kwaliteitsvolle, functionele schoolgebouwen.

Dit ontwerp van decreet kan ongetwijfeld een belangrijke bijdrage leveren tot het wegwerken van de wachtlijsten. Dit betekent niet dat geen nieuwe projecten mogen worden ingediend. Sommige nieuwe dossiers betreffen trouwens actualisering van oude projecten. Het blijft voor ons essentieel dat eerst de noodzakelijkste, vervolgens de nuttige en tot slot de aangename projecten worden uitgevoerd. Ook ten gevolge van de stijging van de reguliere middelen in de loop van deze legislatuur zullen de wachtlijsten deels worden weggewerkt.

De formule moet betaalbaar blijven. Deskundigen en schoolbesturen hebben ons al gewaarschuwd dat de gehanteerde formule voor de scholen duur zou kunnen uitvallen. Voor het basisonderwijs bedraagt de toelage 70 procent. Voor de secundaire scholen en voor andere projecten bedraagt de toelage 60 procent. De resterende 30 of 40 procent moet met de werkmiddelen worden betaald. Een percentage van 25 tot 35 procent, met inbegrip van het klein onderhoud, kan de kritische drempel van de werkmiddelen echter al overschrijden. We hebben hier in het verleden al op gewezen. Op deze manier dreigt de dagelijkse leefbaarheid van de scholen in het gedrang te komen.

Daarom is het zeer belangrijk dat de scholen tijdig de beschikbaarheidsvergoeding kennen. Deze grote bezorgdheid geldt zeker voor het basisonderwijs.

Het volgende element betreft kwaliteitsvolle en functionele schoolgebouwen. Ik herhaal de bezorgdheid dat de schoolteams voldoende moeten worden betrokken bij het planningsproces. Het moet hun school zijn en er moet identificatie met het project zijn. Welke oplossing is er eigenlijk voor de gevallen waarin al officieel een architect was aangesteld door het schoolbestuur?

Collega's, mijn fractie zal dit decreet met overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals we reeds hebben ge-

steld tijdens de bespreking van dit ontwerp van decreet in de commissie, is ook mijn fractie tevreden over het feit dat het reeds lang aanslepende probleem van de schoolinfrastructuur eindelijk op structurele wijze wordt aangepakt. Toch zou ik hier nog eens duidelijk willen zeggen dat zo'n ingewikkeld mechanisme via alternatieve financiering niet nodig zou zijn, indien deze Vlaamse overheid in een zelfstandige staat zelf het geld zou kunnen lenen. Het is slechts omdat Vlaanderen gevangen zit in dat Belgisch keurslijf, dat het deze omweg via alternatieve financiering moet maken om ervoor te kunnen zorgen dat de noden in verband met de schoolinfrastructuur kunnen worden aangepakt.

Mijnheer de minister, ik heb tijdens de bespreking in de commissie ook een aantal vragen gesteld over het uiteindelijke kostenplaatje van deze PPS-constructie. Hoewel u daarop toen een uitgebreid en ingewikkeld antwoord hebt gegeven, heb ik er nog steeds geen zicht op en ik vermoed dat u er zelf ook niet helemaal zicht op hebt. Ik ga er echter van uit dat de bevoegde minister hierover nog zal worden ondervraagd door de collega's van de commissie voor Financiën. Het antwoord op de vraag of het aangekondigde bedrag van 1 miljard euro zal volstaan nu blijkt dat de scholen hun ambities duidelijk groter hebben gemaakt in het vooruitzicht van deze inhaaloperatie, blijft ook nog vaag.

Ik noteer dat u niet wilt vooruitlopen op de suggestie van de heer Voorhamme om dit concept ruimer toe te passen. De cijfers tonen wel aan dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de commissie blijkt dat er reeds voor 1,2 miljard euro aan projecten werd ingediend. Van deze ingediende projecten werd reeds voor 1 miljard euro aan projecten als aanvaardbaar beschouwd. Ongeveer 112 miljoen euro aan potentiële projectwaarde is nog in onderzoek. Ik vrees dan ook dat de selectiecommissie nog een moeilijke taak te wachten staat indien ze moeten afsluiten op 1 miljard euro.

Mijnheer de minister, ik heb ook duidelijk nota genomen van het feit dat u in de commissie zeer duidelijk hebt gezegd dat de 75 miljoen euro waarin werd voorzien voor de betaling van de beschikbaarheidsvergoeding, wel degelijk een plafond is. Indien dit bedrag niet volstaat, zult u onder het miljard moeten gaan. Ook dat hebt u in de commissie gezegd. Het is me echter nog steeds niet helemaal duidelijk op welke manier er dan zal worden beslist welke projecten uiteindelijk niet zullen worden weerhouden. De projecten zullen immers vastgelegd zijn in het vooruitzicht dat men over 1 miljard euro kan beschikken. Indien die 75 miljoen euro niet volstaat, wacht er dus nog een moeilijke taak.

Tijdens de besprekingen in de commissie, heb ik u ook reeds gevraagd of u al zicht hebt op het feit of de standaardbepalingen van het basiscontract zullen volstaan

om individuele contracten af te sluiten. Indien dat niet het geval is en elk individueel contract nog moet worden aangepast aan specifieke situaties en noden, vrees ik dat er toch een gebrek aan expertise zal opduiken bij de scholen. U zei dat volgens u de bezorgdheid over het feit of de expertise bij de inrichtende macht voldoende sterk zal zijn, volledig terecht is en dat de onderwijsnetten vandaag reeds goed aan het werk zijn om de expertise bij inrichtende machten en schoolbesturen te versterken. Toch wil ik vandaag nogmaals aandringen op voldoende ondersteuning vanuit de overheid zelf.

Mijnheer de minister, hoewel we ook vandaag nog met een aantal vragen over de concrete werking van dit decreet blijven zitten, zullen we het toch goedkeuren om de eenvoudige reden dat we niet langer kunnen wachten om het probleem van de schoolinfrastructuur aan te pakken. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eerst en vooral wil ik stellen dat onze fractie erg tevreden is met het ontwerp van decreet, omdat het een van de betere voorbeelden is van hoe het parlement en de constructie van PPS met elkaar kunnen worden verbonden. In de commissie voor Algemeen Beleid hebben we geregeld gediscussieerd over hoe het parlement de zaken onder controle kan houden en hoe ervoor kan worden gezorgd dat deze nieuwe constructie uiteindelijk geen bodemloos vat wordt, waarbij we geen vat meer hebben op de mogelijke uitgaven en de mogelijke budgettaire consequenties. Wel, in dit ontwerp van decreet wordt duidelijk bepaald dat deze vorm van alternatieve financiering ook budgettair gelimiteerd is. We weten dus op voorhand als parlement waar we aan toe zijn en wat de consequenties zijn.

Mevrouw Michiels, het is mogelijk dat de noden in de toekomst nog zo groot zijn dat deze regering en daarna dus ook het parlement beslist om in een bijkomend budget te voorzien, maar dat zal dan afhankelijk zijn van een nieuwe beslissing die we nemen. We hebben hier in het verleden een decreet goedgekeurd waarbij we een blanco enveloppe hebben gegeven aan de regering om te bepalen hoe ze bijvoorbeeld een dergelijke constructie in de welzijnssector zal realiseren. Daarvan weten we op dit moment als parlement niet wat de budgettaire consequenties zijn. Mijnheer de voorzitter, ik denk dat dit decreet een voorbeeld kan zijn voor mogelijk nieuwe decreten rond PPS-formules.

Laat ik nu even ingaan op de inhoud van dit ontwerp van decreet. Voor onze fractie is het ontzettend belangrijk dat deze regering veel aandacht besteedt aan schoolinfrastructuur en een inhaalbeweging creëert voor schoolinfrastructuur. Dat is al gebeurd door de reguliere middelen te verhogen en dat gebeurt nu opnieuw door een

extra miljard euro ter beschikking te stellen. De manier waarop dit hier gebeurt, via PPS, geeft ons als overheid ook nieuwe mogelijkheden om andere criteria naar voren te schuiven of om nieuwe, laten we zeggen architectonische tendensen mogelijk te maken binnen onderwijs en onderwijsinfrastructuur.

Eerst wil ik de aandacht vestigen op het feit dat energie, duurzaamheid, en dan vooral rationeel energieverbruik, zeer belangrijk wordt bij de beoordeling van de projecten die worden ingediend. We hebben dit jaar al meermaals gehoord hoe belangrijk de energiefactuur is voor het onderwijs. De schommelingen van de energieprijzen zijn meestal vrij ingrijpend op de werkmiddelen. Dit kan dus veel invloed hebben op de kostprijs van het onderwijs. Daarom moeten we ervoor zorgen dat rationeel energieverbruik het prioritairere uitgangspunt wordt bij elke infrastructuur die we als overheid in de toekomst subsidiëren en ondersteunen. Als de overheid het niet doet, hoe kunnen we het dan van de burger vragen? We moeten er rekening mee houden dat energie besparen eigenlijk onze toekomst garanderen is.

Een tweede inhoudelijk element is natuurlijk de grote aandacht die men wil besteden aan de kwaliteit, de architectuur, het concept van het schoolgebouw. De betrokkenheid van de Vlaamse bouwmeester is daarom heel belangrijk. In het verleden was daar zeer weinig ruimte voor. Laten we duidelijk zijn. Hoe veel nieuwe schoolgebouwen zijn er de voorbije jaren opgericht die qua indeling, qua opvatting, qua concept bijna identiek zijn aan de schoolgebouwen zoals ze 30 of 40 jaar geleden werden neergezet? Ik denk dat we hier een kans hebben: nieuwe onderwijsvormen, waarmee nu reeds wordt geëxperimenteerd in het veld, zullen makkelijker mogelijk zijn in aangepaste infrastructuur.

We willen er daarom over waken dat de bestaande fysieke normen ook in de toekomst voldoende ruimte laten om deze nieuwe infrastructuur mogelijk te maken. Momenteel zijn er al afwijkingsprocedures, die ook in de DBFM-formule kunnen worden toegepast. We hopen dat die in eerste instantie zullen volstaan. Als dat niet het geval mocht zijn, hoop ik dat bijkomende afwijkingsmogelijkheden gecreëerd kunnen worden.

Onze fractie is ook van mening dat de alternatieve financiering, de DBFM-formule, meer zal kosten. Mijnheer De Meyer, op dat punt hebt u gelijk. Misschien zal de kostprijs voor het gebouw iets hoger liggen, maar de meerprijs is te verantwoorden. We kunnen op dit moment de meerprijs moeilijk berekenen, maar ik denk dat die te verantwoorden is omwille van de meerwaarde van de procedure. Als men vroeger een voorstel indiende, kon men jaren wachten. Nu kan men, als het project is goedgekeurd, dadelijk starten

met de bouw. Er is grote aandacht voor kwaliteit en energiebesparing, wat op lange termijn uiteindelijk meer winst zal opleveren. De procedure maakt ook nieuwe tendensen mogelijk. Daarnaast worden ook risico's overgedragen naar de privé-partner. Deze elementen creëren een meerwaarde, die een mogelijke meerkost kan verantwoorden.

Mijnheer de voorzitter, tot daar enkele opmerkingen bij het ontwerp van decreet. Onze fractie is er ontzettend gelukkig mee en hoopt dan ook dat het een belangrijke bijdrage kan leveren, niet alleen voor een inhaalbeweging inzake infrastructuur, maar ook om nieuwe tendensen voor schoolinfrastructuur in Vlaanderen op gang te brengen. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, uiteraard zijn we blij dat eindelijk een inhaalbeweging wordt gemaakt voor schoolinfrastructuur. Ik denk niet dat ik de noodzaak daarvan nog moet beklemtonen.

Na het lezen van het ontwerp van decreet en het volgen van de discussies in de commissie – en jammer genoeg kon ik niet aan alle discussies deelnemen, want ook in andere commissies vinden soms interessante discussies plaats –, wil ik toch een aantal opmerkingen maken.

Mijnheer de voorzitter, collega's, we worden geconfronteerd met een ontwerp van decreet waarin een aantal bepalingen staan die eigenlijk al uitgevoerd zijn en die we nu mogen goedkeuren. De selectiecommissie is daar een voorbeeld van.

Mijnheer Van Baelen, in het ontwerp van decreet staat dat een selectiecommissie zal worden opgericht. Maar als uit artikels in kranten, tijdschriften en Schooldirect blijkt dat al maanden geleden een selectiecommissie informeel werd aangesteld en informeel al de selectie heeft gemaakt, is het mooi dat we dat hier mogen bekrachtigen. (*Opmerkingen*)

Men zegt voortdurend dat het nodig is en dat men zich er niet tegen mag verzetten. Ik stel vast dat dit parlement evolueert naar een bekrachtigingsinstrument in plaats van naar een parlement dat de lijnen kan uitzetten en kan zeggen wat moet gebeuren. De selectiecommissie is al samengekomen en heeft de dingen al bepaald.

Voor de selectie worden in dit ontwerp van decreet, maar dat is een beleidslijn die ik vaststel bij de meerderheid en de minister, de netten en de koepels geresponsabiliseerd.

Eigenlijk kunnen we evengoed zeggen dat we de netten betonneren, want we doen een eerste verdeling van de

middelen over de netten. Dan komt er een tweede soort verdeling. Dat is geen goede zaak, maar goed, het is een beleidsoptie van deze regering. Het gaat om het betonneren van de netten en het doorschuiven van bepaalde verantwoordelijkheden van de minister naar de netten. Het voordeel is dat er vrede en kameraadschappelijkheid met de netten bestaat. De vorige minister had daar wat meer problemen mee, die durfde een aantal dingen wat grondiger aanpakken, maar daar was niet iedereen zo gelukkig mee.

Ik probeer een aantal beleidslijnen te zien, mijnheer Van Dijck. Daar kunt u zich mee akkoord verklaren of niet, maar ik ben er niet gelukkig mee.

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, we hebben het in de commissie ook gehad over het punt dat de heer Tavernier nu aanhaalt. Ik hoop dat het niet om een betonnering gaat, maar dat bij de afspraken die hier zijn gemaakt, indien er goede projecten zijn, die niet altijd binnen die grenzen moeten worden bekeken, maar dat er ruimte is.

Mijnheer Tavernier, u brengt op een enigszins ludieke manier het verschil tussen de aanpak van de vorige minister en de huidige minister. Ik ga niet zo ver door te zeggen dat het kameraadschappelijkheid afkopen is. Ik ondersteun u wel dat het niet mag betekenen dat goede projecten geen doorgang kunnen vinden omwille van het feit dat het budget theoretisch binnen een of ander net al is toegezegd.

De heer Jef Tavernier: Een derde opmerking is wat minder politiek en beleidsmatig geladen maar zou in de praktijk wel zeer belangrijk kunnen zijn. De minister heeft de keuze gemaakt voor één vennootschap, en de meerderheid is hem daarin gevolgd. Ook na de discussie en het antwoord van de minister, blijf ik met vragen. De minister zegt dat de concurrentie zal spelen bij de uitvoerders van de projecten die door de vennootschap worden toegewezen, tussen aannemers, onderaannemers enzovoort. Ik vraag me af of het, gezien de constructie en gezien het belang en het innovatieve aspect, niet beter was geweest om meer vennootschappen te hebben en na verloop van tijd te evalueren welke van die vennootschappen het beste werkt en welke andere technieken, juridische constructies of benaderingen we kunnen toepassen. Ik denk dat het gevaarlijk is om alle eieren in één mand te leggen.

Ten slotte heb ik een vrij fundamentele opmerking, mijnheer de minister. Ik vraag me al lang niet meer af wat het parlement op voorhand te zeggen heeft, maar wel achteraf. Dat is het controlerecht van het parlement. Zo lang het rechtstreeks gaat over het departement, hebben we zeer veel inzagerecht, tenminste theo-

retisch. Vanaf het moment dat we constructies opzetten, is dat anders. De reden van deze constructie heeft te maken met de ESR-normen, onze schuldgraad en afspraken met de federale overheid in het kader van de schuldbeheersing. We hebben daar creatief een oplossing voor gezocht. We gaan een belangrijk nieuw instrument installeren, namelijk DBFM. De vorige regeerperiode bestond de BAM, ook zeer belangrijk. Met de doelstelling heeft niemand een probleem. Het gaat echter over veel geld en een belangrijke werking op het terrein. Dat moet door het parlement serieus worden gevolgd. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Financiën bekijkt inderdaad bepaalde dingen, net als Onderwijs. Waar dit gebeurt, is me eigenlijk om het even, als het maar gebeurt. Mijnheer Sannen, we moeten echter de juridische mogelijkheid hebben om de zaken te volgen en te controleren. Hoe zit het met die controle wat die DBFM-formule betreft, niet alleen door de regering, maar ook door dit parlement? Hoe zit het met de mogelijkheden ter zake die het Rekenhof heeft? Kunnen we daarvoor ten volle een beroep doen op het Rekenhof, en heeft het Rekenhof in alles inzage? Kunnen we dus rapporten vragen, of zullen we ons moeten verlaten op de audits, waarvan iedereen weet dat ze in principe intern zijn? Als ik de verslagen hoor van het Uitgebreid Bureau, zijn er ter zake toch wel wat problemen. Alvorens dit ontwerp hier echt wordt goedgekeurd, wil ik dus weten waar we staan.

We kunnen natuurlijk trachten naderhand dingen te herstellen. Dan moeten we heisa maken in de pers. Onze foto komt dan eventueel in de pers. Dat is altijd wel leuk. Ten gronde is het echter belangrijk dat hier vandaag duidelijk wordt gemaakt hoe er zal worden gecontroleerd. Het is belangrijk ervoor te zorgen dat we goede rapporten krijgen. Het gaat immers over aanzienlijke bedragen en een erg belangrijke taak. Dat is dus essentieel voor het parlement wat dit ontwerp van decreet betreft.

Hoewel we dus wat vragen hebben, zijn we niet echt tegen dit ontwerp. Dit is heel belangrijk. Daarom zullen we het ook goedkeuren.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, het voorliggende ontwerp van decreet is één aspect. Er is gekozen voor een bepaalde formule voor PPS. Heel wat leden wezen erop dat de uitvoering natuurlijk een ander paar mouwen is. Ik hoop dat er straks, bij het opstarten van de vennootschap en het vinden van een financiële partner enerzijds en de concrete uitvoering van de verscheidene projecten anderzijds, niet al te veel praktische bezwaren en belemmeringen zullen zijn. We keuren hier vandaag een theoretisch algemeen kader goed. Ik kan me daarin vinden, zij het dat ik een aantal vragen heb, maar dan veeleer wat de uitvoering betreft. Er moet over worden gewaakt dat ter zake vooruitgang kan worden

geboekt. Dat is niet alleen een uitdaging voor de overheid, maar ook voor de sector.

Laten we dus deze constructie uitproberen, maar laten we elkaar ook de ruimte geven om dit op korte termijn te volgen. Dan zullen we immers al iets weten, namelijk of het opstarten van die vennootschap van een leien dakje loopt. Blijkbaar staan financiële partners niet meteen te springen, daar er vragen rijzen met betrekking tot de praktische uitvoerbaarheid en de vraag welke projecten zullen worden geselecteerd, ondanks de dubbele gewest- en gemeenschapswaarborg waarin we voorzien. Mijnheer de minister, misschien kunt u daar dadelijk iets meer over zeggen. We hebben dus geen enkel probleem met dit ontwerp op zich, maar we moeten oog hebben voor de praktische beslommeringen in de sector.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik wil op de eerste plaats de verslaggeving danken voor het verslag. Ook wil ik de diverse sprekers danken voor hun uiteenzettingen, die telkens constructief, interessant en belangrijk waren. Ook bij de commissiewerkzaamheden was dat overigens het geval. De commissie voor Onderwijs heeft overigens het terrein voorbereid, door herhaaldelijk het probleem van de scholenbouw te benadrukken en door moties, vragen en interpellaties over dat onderwerp.

De heer De Meyer zei namens CD&V dat het belangrijk is de doelstelling voor ogen te houden. We zitten met wachtlijsten van scholen voor subsidies of tegemoetkomingen voor de bouw of voor het verbouwen van gebouwen die ze nodig hebben. Daar moet volgens de heer De Meyer iets aan gedaan worden.

Zoals ik al zei in de commissie, hoed ik me voor het formuleren van een precieze doelstelling in termen van wachtlijsten. We kunnen dat immers niet met zekerheid voorspellen. Bovendien is het ook niet goed voor het beleid in de ene of andere sector de wachtlijsten te willen beïnvloeden met x of y percent. Ik zal dat dan ook niet doen. Wel moeten en kunnen we een heel significante inhaalbeweging maken. Dat betekent dat scholen die reeds lang wachten op een tegemoetkoming voor bouw of verbouwing, nu sneller aan hun trekken zullen komen.

Ik druk erop hoe enorm onze inspanning is in historisch perspectief. De behoefte aan schoolgebouwen zoals we die vandaag kunnen ramen, is goed voor zowat 2 miljard euro. Als ik de som maak van de vanaf dit begrotingsjaar effectieve verhoging van het reguliere budget waartoe deze regering heeft beslist, en de impact die deze alternatieve financiering zal hebben,

dan blijkt dat we op 7 jaar tijd, tussen 2006 en 2012, voor bijna 3 miljard euro scholen kunnen laten bouwen. Dat is evenveel als de totale inspanningen voor scholenbouw sinds de federalisering van het onderwijs in 1989.

Met andere woorden, we doen in de komende zeven jaar een grotere inspanning dan in die zeventien jaar van 1989 tot eind 2005. U kunt omrekenen wat dat betekent per jaar. Het gaat om meer dan een verdubbeling van de inspanning. In historisch perspectief is dat enorm. Ik ben iedereen hier dankbaar om dat mee mogelijk te hebben gemaakt en mee kritisch te hebben gediscussieerd over de voorwaarden ervan. In die discussie zijn trouwens een aantal zorgen uitgedrukt, waar ik zo dadelijk op terugkom.

Tijd kopen, kost ook iets; dat is een elementaire wetmatigheid uit de samenleving die terug te vinden is in elk handboekje over economie. We gaan sneller bouwen, en we steken daar dus geld in, zowel bij het betoelagen als in de individuele vrije of gesubsidieerde school die zelf nog een inspanning moet doen, en ze dus ook sneller zal moeten doen.

We hebben onze uiterste best gedaan om in deze constructie mechanismen in te bouwen waardoor we tegelijkertijd, ondanks de wetmatigheid dat tijd geld kost en dus minder tijd nemen meer geld kost, toch zo sterk mogelijk kunnen drukken op de kosten en de kostenverhogende factoren. Daartoe bouwen we een cascade van competitieve elementen in.

Een eerste element is de selectie van de privé-partners die in deze vennootschap zullen stappen met de overheid als minderheidsaandeelhouder. Die selectie gebeurt competitief, overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten. We beginnen daar zo snel mogelijk mee.

Vervolgens is er de verhouding tussen deze vennootschap en de aannemers en architecten die projecten voor scholen zullen realiseren. Ook daarbij zal de wetgeving op de overheidsopdrachten gelden en zal er competitief worden gewerkt. Dat kan inderdaad een probleem opleveren in hoofde van sommige inrichtende machten die een huisarchitect hebben of bepaalde projecten reeds hebben opgestart met het advies en de steun van bepaalde architecten.

We zullen de wetgeving inzake overheidsopdrachten moeten respecteren. Het is precies in het belang van de kostenfactor dat we dat doen. Ik vraag er begrip voor. Ik heb reeds in de commissie geantwoord dat een huisarchitect natuurlijk altijd kan worden meegenomen in een project, maar dat de architect die zal worden aangesteld, op een competitieve wijze moet worden aangesteld als architect.

Vervolgens hebben we het voornemen om in de concrete

mechanismen in het bestek dat we zullen opmaken, ook te waken over het maximaal drukken van de kosten en incentives, wat ervoor zorgt dat deze vennootschap zo kostenefficiënt mogelijk te werk gaat. Het is ook zo dat we de fysische en financiële normen die vandaag gelden, blijven hanteren. Ik hoop u er daarmee van te overtuigen, mijnheer De Meyer, dat we inderdaad een uiterste inspanning doen om enerzijds de wetmatigheid dat tijd geld kost – tijdsvoorkeur heeft een prijs – te aanvaarden, maar om anderzijds op alle mogelijke wijzen de kosten te drukken.

Ik beklemtoon trouwens nogmaals dat we ook aan risicopooling doen, met name voor wat het onderhoud betreft. Het risico voor het grote onderhoud verschuift van de school naar de vennootschap. Die risicopooling is uiteindelijk voordelig. We doen ook op een andere manier aan risicopooling. De beschikbaarheidsvergoeding ligt vast. Een school die vandaag bouwt, kan met belangrijke bijkomende facturen en meerkosten worden geconfronteerd die op voorhand niet duidelijk waren, maar die uiteindelijk wel betaald moeten worden. Hierbij wordt een beschikbaarheidsvergoeding afgesproken. Dat houdt een heel belangrijk element van risicospreiding en van bescherming van de inrichtende machten in, op basis van het principe van risicopooling over het grote getal.

Mijnheer De Meyer, u hebt gelijk dat het natuurlijk belangrijk is om in zo'n complexe operatie voldoende betrokkenheid te creëren vanwege de inrichtende machten. Ik beklemtoon nogmaals het elementaire principe: de inrichtende macht doet het voorstel aan de vennootschap en moet het natuurlijk eens zijn met de wijze waarop de vennootschap reageert op dat voorstel. Het is de inrichtende macht die vraagt om een school te bouwen of te verbouwen, en die instemt met het project. Anders gebeurt het niet. Uiteindelijk ligt de beslissingsbevoegdheid bij de inrichtende macht.

Mevrouw Michiels, u vroeg wat er zou gebeuren indien de budgettaire bewaking, die terecht werd onderstreept door de heer Sannen en waar ik straks nog even op terugkom, die werd afgesproken tot gevolg zou hebben dat we uiteindelijk niet voor 1 miljard euro kunnen bouwen. De duidelijke afspraak over de budgettaire bewaking zegt dat de financiële weerslag binnen de reguliere begroting niet meer mag zijn dan 75 miljoen euro per jaar. Dat is de bewaking. In dat geld wordt vandaag voorzien. We maken dus een heel duidelijke afspraak. We beloven niets waarin niet werd voorzien, maar we gaan evenmin boven het bedrag van 75 miljoen euro. Indien het zo zou zijn dat we ons 1 miljard euro niet helemaal kunnen rondmaken, dan geldt de duidelijke spelregel dat de projecten door de selectiecommissie gerangschikt zullen worden en dat de laatst gerangschikte dan inderdaad in het gedrang komen. Ik onderstreep dat er nog altijd de uitweg van de reguliere

financiering is. De inrichtende machten zullen in staat zijn om te wedden op twee paarden: indien ze in problemen zouden komen, kunnen die worden ondervangen via de reguliere financiering.

U vroeg ook of de standaardbepalingen met betrekking tot het contract tussen de DBFM-vennootschap en de inrichtende machten zullen volstaan. Ik ga ervan uit dat ze een heel essentiële hulp en ondersteuning zullen vormen. Ik beklemtoon dat het precies de reden is waarom de selectiecommissie belangrijk is, ook met de verantwoordelijken van de netten als tussenschakel. Ik kom hier straks nog even op terug wanneer ik antwoord op de vragen van de heer Tavernier.

De heer Sannen zette goed uiteen dat we vanuit het parlement in de politieke besluitvorming in dit parlement een budgettaire bewaking inbouwen. We weten dat in de meerjarenbegroting in het geld wordt voorzien, namelijk de 75 miljoen euro extra die we voorlopig met reguliere projecten kunnen invullen, maar die geleidelijk zullen worden ingevuld met de weerslag van dit verhaal. We weten dat, daarover werden duidelijke afspraken gemaakt en ook in een toekomstige legislatuur zal men duidelijk weten wat hier de afspraak was bij de goedkeuring van dit decreet.

We moeten inderdaad sterk beklemtonen dat we energiezuinig willen bouwen. Dat geven we heel duidelijk mee aan de geïnteresseerde partners voor de vorming van de vennootschap en het moet heel duidelijk in elk project zitten. We zullen niet alleen gebouwen, die in de jaren 60 en 70 gebouwd zijn toen het verwarmen van buitenlucht nog niet zo erg was als vandaag, vervangen door nieuwe gebouwen die ipso facto energiezuiniger zijn. We zullen bijkomend aandacht vragen voor energiezuinigheid. Dat is essentieel in deze operatie. Ik heb het niet berekend maar ik durf beweren dat we toch een bescheiden bijdrage leveren aan het behalen van de Kyotodoelstelling. Dat is ook onze uitdrukkelijke bedoeling.

Mijnheer Tavernier, het gaat inderdaad niet alleen over een kwantitatieve operatie, met het doel zoveel mogelijk te bouwen. Het gaat ook over een kwalitatieve operatie, die ruimte laat voor nieuwe ideeën, aanpak en strategieën. Daarom betrekken we er een bouwmeester bij. Ik pleit voor een kwantitatieve inhaalbeweging, samen met een nieuwe aanpak en strategie. We kunnen en moeten die twee zaken tegelijk realiseren.

Mijnheer Tavernier, ik aanvaard uw kritische opmerkingen omdat ze juist zijn. We zijn inderdaad gestart met de praktische voorbereidingen. We hebben informeel een voorafspiegeling van de selectiecommissie tot stand gebracht onder leiding van de heer Jan Adé. Informeel weten de scholen al dat ze tot 15 augustus de tijd hebben om projecten in te dienen. Dat is informeel voorbereid

en het moet formeel worden bekrachtigd door een mandaat voor een commissie, die we formeel moeten installeren en een mandaat geven op basis van dit decreet.

Als we dat niet hadden gedaan, zou u hier vragen wat er in 2006 gebeurt. Dat vroeg u al toen ik sprak over kleuterparticipatie. U zei dat de tijd tikt en het probleem groot is. Ik heb gezegd dat we tijd moeten nemen om dat voor te bereiden. Nu zeg ik dat de tijd tikt en dat het probleem groot is en dat we het hebben voorbereid. We doen niets verkeerd. We hebben een werkgroep geïnstalleerd, we benoemen die in de commissie en die zal een mandaat krijgen als dit ontwerp van decreet straks wordt goedgekeurd. Dat is proactief bestuur zoals de heer Sannen heeft gezegd.

Mijnheer Tavernier, u bent kritisch over de rol van de netten in deze zaak. Ik wil dat nuanceren. Vandaag spelen de netten al een belangrijke rol. Binnen elk net zijn verantwoordelijke mensen bezig met het begeleiden van scholen voor scholenbouw. Die ondersteuning is er al. Die mensen waren zelfs bezorgd of ze die rol nog zouden kunnen spelen. We brengen ze nu samen en dat is nieuw. We werken hiermee geen nieuwe vorm van verzuiling in de hand. We willen samen nadenken over criteria en prioriteiten. Vanzelfsprekend bekijkt elk net wat het belangrijk vindt. Dat is niet verkeerd omdat we draagkracht moesten creëren voor deze operatie, en aarzelingen overwinnen inzake de kostprijs, de voortzetting, de toekomst enzovoort. Om die aarzelingen te overwinnen moesten we het middenveld daar structureel bij betrekken.

Wat de opvolging en controle betreft, ga ik ervan uit – en het is misschien een gemeenplaats maar ik vind toch dat ik het moet zeggen – dat het parlement altijd in staat is om het kleinste detail te weten te komen vanwege de uitvoerende macht. U kunt me ondervragen of interpellieren en ik zal met genoeg antwoorden. Ik moet dat ook. U bent altijd in staat om de zaken op te volgen zoals u dat wenst.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Dat onderwerp ligt me zeer na aan het hart. Mijnheer de minister, ik heb het volste vertrouwen in u, maar ik heb toch al tweemaal het tegenovergestelde meegemaakt. Ik krijg zelfs geen inzage in audits.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is iets anders.

De heer Jan Peumans: U zegt dat een parlamentslid het kleinste detail te weten kan komen. Ik pas dat principe ook toe in mijn eigen gemeente. Alles wat men wil weten, mag men ook weten. Als u spreekt over het kleinste detail, hebt u het dan over dit ontwerp van

decreet of over het standpunt van de regering? Dat zijn twee verschillende zaken.

Op schriftelijke vragen antwoorden alle ministers dat er geen enkele beperking is, maar wanneer ik de vraag stel, antwoorden ze het tegenovergestelde.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Peumans, ik ging net iets concreter worden.

Mijnheer Tavernier, u vroeg of het Rekenhof hier kan worden ingeschakeld. De controle door het Rekenhof gebeurt automatisch. Het Rekenhof neemt zelf het initiatief om AGION en de dochtermaatschappij te controleren. De dochtermaatschappij van AGION zal een minderheidsparticipatie nemen in de vennootschap die we zullen oprichten. Niemand hoeft hier met andere woorden om te vragen. Ik kan bevestigen dat deze controle automatisch plaatsvindt.

De heer Peumans heeft daarnet opgemerkt dat de DBFM-vennootschap niet onder controle van het Rekenhof staat. Het gaat hier om een privé-vennootschap. De privé-participatie bedraagt 75 percent van het totale kapitaal. Dit valt echter niet met de BAM te vergelijken. De overheidsparticipatie in de BAM bedraagt immers 100 percent. De DBFM-vennootschap is voor 75 percent in handen van privé-partners. Alle activiteiten van AGION en van de dochtermaatschappij van AGION worden automatisch door het Rekenhof gecontroleerd. De controle op de vennootschap die voor 75 percent in privé-handen is, wordt door een toezichthouder verzorgd. Artikel 10, paragraaf 8, van het voorliggend ontwerp van decreet bepaalt dat de toezichthouder aan de Vlaamse Regering verslag moet uitbrengen. Artikel 9 van het ontwerp van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering jaarlijks, meer bepaald voor 30 september, bij het Vlaams Parlement verslag over de uitvoering van het hele DBFM-programma moet uitbrengen.

De heer Tavernier heeft gelijk. Alle Vlaamse volksvertegenwoordigers van de meerderheid en van de oppositie moeten deze ontwikkelingen kunnen opvolgen. Hij kan alvast op het Rekenhof rekenen. Het Rekenhof controleert AGION en de dochtermaatschappij van AGION automatisch. De toezichthouder brengt verslag uit bij de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering brengt jaarlijks verslag uit bij het Vlaams Parlement.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Dit lijken me belangrijke elementen in de discussie. Ik stel evenwel vast dat de Vlaamse Regering op allerlei vlakken PPS-constructies wil opzetten. Deze opmerking heeft niet enkel betrekking op de minister van Onderwijs. We hebben hier gewoon een concreet voorbeeld van deze neiging. Zodra het om een minderheidsparticipatie gaat, wijzigen de

controlemogelijkheden van het Vlaams Parlement. We moeten ons bezinnen over de vraag hoe ver we op dit vlak kunnen en willen gaan. Dit overstijgt immers de normale parlementaire controle. Indien voldoende dochterondernemingen bij de constructie worden betrokken, verwatert het aandeel van de Vlaamse overheid. In dat geval krijgen we enkel nog een verslag van een soort regeringscommissaris. Ik wil erop wijzen dat we in het verleden al enkele malen problemen met regeringscommissarissen hebben gehad. We moeten steeds over een automatisch controle-instrument kunnen beschikken. Hiernaast moet het Vlaams Parlement het Rekenhof kunnen vragen specifieke zaken te onderzoeken. Niet alle zaken worden altijd even grondig gecontroleerd. Vaak gaat het om steekproeven of om individuele dossiers. De controles worden niet elk jaar even grondig uitgevoerd. Dit is een algemene bekommernis. Ik hoop dat de Vlaamse Regering die bekommernis deelt.

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: We hebben zicht op de situatie van AGION en van de dochtermaatschappij van AGION. Die dochtermaatschappij stelt eigenlijk niet veel voor. De dochtermaatschappij wendt haar volledig kapitaal aan voor een participatie in een privé-vennootschap. We hebben geen inzage in deze privé-vennootschap. We beschikken enkel over een toezichthouder. We hebben controle over AGION en over de dochtermaatschappij van AGION. We hebben echter geen zicht op de participatie. Dit roept een fundamentele vraag op.

We hebben geen zicht op de participatie. We hebben geen zicht op de dochter via het Rekenhof.

Minister Frank Vandenbroucke: Die toezichthouder zit voor de Vlaamse Regering in die vennootschap. U kunt me ondervragen over wat de toezichthouder aan mij vertelt. Bovendien lever ik u elk jaar stof voor 30 september. Hoe we anders zouden moeten optreden tegenover een privé-vennootschap, weet ik niet.

De heer Gilbert Van Baelen: Ik wil alleen maar verduidelijken dat we geen inzage hebben via het Rekenhof in de werking van de vennootschap.

Minister Frank Vandenbroucke: Wilt u luisteren? Ik heb zojuist gezegd dat het Rekenhof controle uitoefent op de dochter en op AGION. Ik heb dat al drie keer gezegd. Lees wat er op mijn machientje staat. Dat is waarschijnlijk een innovatie in de parlementaire werkzaamheden, maar mijn tekst staat daarop.

Het Rekenhof oefent op eigen initiatief controle uit op AGION en de dochter. De privé-vennootschap doet dat via een toezichthouder.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Ik wil nog iets toevoegen aan de correcte uitleg van minister Vandembroucke. Onze leidraad is het recht op parlementaire controle. We moeten echter ook onze investering kunnen realiseren, daarbij een beroep doend op de mogelijkheden die de ESER-comptabiliteit biedt. Het criterium ter beoordeling van het voorgaande is de ESER-conformiteit van de structuren die we opzetten. Dat is het leidmotief. Ik wil niet polemisch doen, maar tijdens de voorbije jaren is dat niet altijd heel scrupuleus gevolgd, waardoor we nu misschien wat problemen hebben in verband met de aanrekening en de controle.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 849/1).

De artikelen 1 tot en met 38 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs XVI – 851 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Helsén, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsén: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie behandelde het voorliggende ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XVI op 20 en – voor een tweede lezing – op 22 juni 2006.

Zoals de vorige genummerde onderwijsdecreten gaat het om een verzameldecreet dat een bijsturing inhoudt van

bestaande regelgeving. Het bevat aanvullingen van bestaande niveaudecreten en van themadecreten. Enkel voor het secundair onderwijs zijn er een paar belangrijke nieuwe thema's, zoals de definitie regelmatige leerling, de programmatie van nieuwe studieonderdelen en een schoolreglement voor het volledige secundair onderwijs.

Een van de belangrijkste doelstellingen van Onderwijsdecreet XVI is het creëren van een ordentelijke start van het schooljaar en het verbeteren van de bestaande wetgeving, al ligt de nadruk deze keer vooral op de juridisch-technische verduidelijking van bestaande regelgeving. Er zijn ook thema's opgenomen die de organisatie van het onderwijs op het veld moeten vereenvoudigen door minder administratieve formaliteiten en minder werkdruk.

Ten slotte bevat het decreet een reeks bepalingen met betrekking tot verschillende tijdelijke projecten.

Bij de algemene bespreking in de commissie werd door de verschillende fracties vooral ingegaan op het probleem van de timing. Hoewel het ontwerp al wel vroeger in het Vlaams Parlement werd ingediend dan zijn tegenhanger van 2005, namelijk het onderwijsdecreet XV, wordt de doelstelling van de resolutie in verband met een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar niet gehaald. Die resolutie stelt dat ontwerpen van decreet die uitwerking krijgen vanaf 1 september van hetzelfde jaar, in het Vlaams Parlement ingediend moeten zijn vóór 1 mei en dat de scholen de ermee gepaarde gaande besluiten en rondzendbrieven uiterlijk op 25 juni moeten hebben. Minister Vandembroucke repliceerde daarop dat hij wil proberen om in de toekomst de beleidscyclus te versnellen. Hij zal dat bespreken met zijn collega's in de Vlaamse Regering.

Een tweede element dat door de verschillende fracties werd ingebracht, is de toetreding tot scholengemeenschappen. Het onderwijsdecreet XVI bevat nu, om het met de woorden van de heer Van Baelen uit te drukken, een 'beloning' voor scholen die nog niet zijn toegetreden tot een scholengemeenschap, terwijl de minister, in het kader van een sterk beleidsvoerend vermogen van scholen, toetreding tot scholengemeenschappen net belangrijk vindt.

Voor de bespreking van de concrete artikelen en amendementen, waarbij het vaak ging om heel specifieke en gedetailleerde regels, verwijs ik graag naar het schriftelijke verslag. Het geamendeerde ontwerp van decreet werd in de commissie aangenomen met 9 stemmen bij 6 onthoudingen.

Ik wil nu even het ontwerp toelichten vanuit het standpunt van CD&V. Inhoudelijk hebben we niets toe te voegen aan de bespreking die heeft plaatsgehad in de

commissie. Bij de stemming zal één lid van onze fractie zich onthouden omdat de doelstelling van de resolutie met betrekking tot de ordentelijke start van het schooljaar niet werd gehaald. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, voorzitter, collega's, ik wens me aan te sluiten bij wat de verslaggever heeft gezegd over de resolutie. Ik zou vandaag bijna woordelijk de aanhef van de bespreking van het onderwijsdecreet XV, die hier werd gevoerd op 7 juli van vorig jaar, kunnen herhalen.

Ik heb het ook al bij de bespreking van dit decreet in commissie gezegd. Toch wens ik het ook hier nogmaals te herhalen: mijn fractie is het helemaal niet eens met de manier waarop dit ontwerp wordt behandeld. Net als vorig jaar werd de datum overschreden waarop, volgens de resolutie die werd goedgekeurd op 28 mei 2003, decreten, die op 1 september in werking moeten treden, moeten worden ingediend. In diezelfde resolutie wordt ook gevraagd om besluiten en omzendbrieven betreffende de regeling die vanaf 1 september van kracht wordt, ten laatste op 25 juni mee te delen aan de scholen. We zijn intussen 5 juli en vandaag wordt dit decreet pas hier, in de plenaire vergadering, besproken.

Net als vorig jaar heeft de minister dit probleem, zoals werd gezegd op een creatieve manier 'opgelost' door de directies al voor eind juni op de hoogte te brengen van de veranderingen, zodat ze toch tijdig geïnformeerd werden over de maatregelen die starten op 1 september 2005. Weliswaar werd aan die omzendbrieven telkens de vermelding 'onder voorbehoud van aanneming door het Vlaams Parlement' toegevoegd. Op de hypothetische vraag wat de minister dan wel zou doen indien het Vlaams Parlement vandaag beslist om dit ontwerp van decreet niet aan te nemen, zal ik maar niet verder ingaan. Nochtans meen ik dat in de resolutie van 2003 expliciet werd gevraagd om dit soort toestanden te vermijden. Er moet eerst een wettelijke basis zijn. Daarna pas volgen de omzendbrieven of andere vormen van toelichting.

Voor het tweede jaar op rij moeten wij dus vaststellen dat deze minister een unaniem goedgekeurde resolutie welbewust met de voeten treedt. Hij wordt daarin trouwens nog gesteund door – weliswaar maar een deel van – de meerderheid, die vindt dat 'men moet nuanceren.' Wij blijven ons afvragen waarom deze verzameldecreten telkens zo laat moeten worden ingediend, en waarom ze dan nog eens met een sneltreinvaart door het parlement moeten worden gejaagd.

In commissie hebben we dan ook tegen de artikelen gestemd die de inwerkingtreding regelen. Daarmee wil-

len we aantonen dat we het helemaal niet eens zijn met deze manier van werken.

Een ander punt waar we het ook moeilijk mee hebben, is dat deze minister bijna systematisch de retroactiviteit invoert in onderwijsdecreten. We zullen tegen deze manier van werken blijven protesteren.

Bij de bespreking in commissie hebben we ook gesteld dat dit ontwerp van decreet niet alleen een aantal correcties bevat nodig voor een ordentelijke start van het schooljaar, maar tevens ook een aantal nieuwe bepalingen die – en we staan met deze kritiek niet alleen – als voorafnames op nog ter discussie zijnde punten kunnen worden beschouwd. Ondanks het feit dat verschillende overlegorganen hierover in felle bewoordingen hun ongenoegen hebben geuit, werd hier vrij licht over gegaan. De enige verantwoording die de minister hierover heeft gegeven, is dezelfde als die die we al zo vaak hebben gehoord: er komt een decreet over de gevoelige punten! Intussen zitten we wel nog steeds te wachten op decreten die ons reeds vorig jaar werden beloofd. Ik denk dan aan het lerarendecreet dat intussen wel reeds de ministerraad is gepasseerd, aan het decreet hoger kunstonderwijs, het decreet inspectie, en zo staan er nog wel een aantal op het overzicht dat we begin dit jaar van uw kabinet hebben ontvangen.

Mijnheer de minister, voorzitter, collega's, ook wat de inhoud van dit decreet betreft, blijven we met een aantal vragen zitten. Zo stellen we vast dat de overheid de integratie van anderstalige leerlingen in de basisscholen in de brede Vlaamse Rand wil bevorderen. Uiteraard vinden we dit een stap in de goede richting. Als het de overheid echter echt menens is om de scholen een helpende hand te reiken om dit probleem aan te pakken, dan is dit absoluut onvoldoende.

Ten eerste zijn er buiten die brede Vlaamse Rand nog zeer veel scholen met een hoog tot zeer hoog percentage anderstalige leerlingen. Voor hen wordt in niets voorzien. De minister heeft immers in commissie zelf toegegeven dat hij de machtiging die gevraagd werd om gemeenten ad hoc aan te duiden waar deze extra lesuren ook nodig zouden kunnen zijn, niet onmiddellijk zal gebruiken. Hij stelde zelfs dat 'er geen reden is om deze regeling uit te breiden over heel Vlaanderen'. De cijfers tonen nochtans overduidelijk aan dat dit wél het geval is. Zo hebben in de provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg respectievelijk 28, 35, 41 en 42 procent van de basisscholen meer dan 10 procent anderstalige leerlingen. Dat is het criterium om in de brede Vlaamse Rand extra lesuren toe te kennen.

Ten tweede is de huidige regeling enkel voordelig voor de basisscholen. De secundaire scholen in de brede Vlaamse Rand die met dezelfde problematiek kampen,

moeten dit opvangen binnen de hun toegewezen lesuren. We stellen ons dan ook de vraag of aan die scholen geen extra lesuren moeten worden toegekend. De praktijk toont immers overduidelijk aan dat ze daar vragende partij voor zijn. Het Vlaams Belang blijft dan ook pleiten voor de invoering van taaltoetsen op scharniermomenten om de integratie van anderstalige leerlingen te bevorderen. Leerlingen waarvan na dergelijke toets blijkt dat ze het Nederlands onvoldoende beheersen, moeten dan in een taalbadklas worden geplaatst. Daar kan door een intensief contact met het Nederlands én door het feit dat de druk om ook de lesinhoud van andere vakken te begrijpen wegvalt, ervoor gezorgd worden dat ze na een jaar opnieuw kunnen instromen in het gewone circuit. Op die manier zullen deze leerlingen niet langer geconfronteerd worden met faalervaringen. Zij zullen integendeel samen met anderen intensief kunnen werken aan de verwerving van het Nederlands, zonder daarbij ook nog moeite te moeten doen om de leerstof op te nemen. Het nadeel dat ze daardoor een jaar later aan hun gewone onderwijsloopbaan kunnen beginnen, kan ons inziens niet opwegen tegen de voordelen.

Bovendien tonen de cijfers aan dat het juist de leerlingen met een onvoldoende kennis van het Nederlands zijn die met schoolachterstand worden geconfronteerd. Deze schoolachterstand gaat dan ook nog gepaard met faalervaringen, daar waar het taalbadjaar tot een succeservaring kan uitgroeien als deze leerlingen merken dat ze daardoor met succes hun verdere schoolloopbaan kunnen doorlopen. Eerder dan politiek geïnspireerde lapmiddelen te gebruiken, enkel bedoeld om de mislukking van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde te verdoezelen, pleiten we ervoor om dit zeer grote probleem van anderstalige leerlingen op een structurele manier aan te pakken. Uiteraard kan dit niet in een genummerd onderwijsdecreet, reden waarom we hierover geen amendement hebben ingediend.

Mijnheer de minister, voorzitter, collega's, om te besluiten wil ik stellen dat mijn fractie dit decreet niet zal goedkeuren. De manier waarop dit decreet wordt behandeld, is immers helemaal niet in overeenstemming met de resolutie van 28 mei 2003. En ondanks het engagement van de minister van vorig jaar om deze resolutie na te leven, hebben wij ook dit jaar moeten vaststellen dat de vooropgestelde data ruimschoots werden overschreden. Bovendien stellen we vast dat de scholen reeds op de hoogte zijn gebracht van de wijzigingen nog voor ze een decretale basis hebben. Wij weigeren dan ook mee te werken aan een verhaal waarin het parlement slechts mag goedkeuren wat de minister ook zonder een goedkeuring uitvoert. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik dank de verslaggever voor

haar verslag. Het Onderwijsdecreet XVI is een verzameldecreet dat ingrijpt op en aanvult bij bestaande decreten over het basis-, secundair en volwassenenonderwijs, de CLB's en bij de themadecreten. Voor het secundair onderwijs is onder meer het volgende belangrijk: de definitie van wat een regelmatige leerling is, de programmatie van nieuwe studieonderdelen en het verplicht stellen van een schoolreglement voor het volledige secundaire onderwijs. Voor het basisonderwijs is daarmee onder meer de volledige decretale onderbouwing voor bijkomende financiering in de brede Vlaamse Rand gerealiseerd.

Dit decreet zorgt ook en vooral voor juridisch-technische vereenvoudigingen en verduidelijkingen: minder administratieve taakbelasting in een school betekent meer vrijgekomen middelen voor de kerntaak, dat is: het verstrekken van kwalitatief hoogstand onderwijs. Het Onderwijsdecreet XVI bevat ook bepalingen die te maken hebben met de goede start van het volgende schooljaar. De vereenvoudiging is bedoeld voor een ruim spectrum van belanghebbenden: leerlingen, ouders, schooldirecties, schoolsecretariaten, onderwijsadministratie, informaticabeheerders tot zelfs de onderwijsinspectie en de verificatiediensten.

Het Onderwijsdecreet XVI bevat ook bepalingen over tijdelijke projecten. Het gaat om projecten die dikwijls het laboratorium voor onderwijsvernieuwing zijn. Bijkomende informatisering, bijvoorbeeld in de vorm van het elektronische leerlingendossier bij de CLB's, zal de communicatie verbeteren en voor een betere opvolging van de zorgleerlingen zorgen. Onze fractie is dus van oordeel dat het decreet de bestaande regelgeving op een betekenisvolle wijze verbetert en vereenvoudigt.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, in de commissie is uitvoerig gepraat over de timing en het verzamelkarakter van zo'n decreet. Ik denk dat iedereen het erover eens is dat dit decreet zorgt voor belangrijke juridische verduidelijkingen en dus voor vereenvoudigingen in de dagdagelijkse werking van de scholen.

Dit ontwerp is op 19 mei ingediend, of twee dagen later dan was afgesproken met het parlement.

Het is inderdaad 19 dagen na de bekende resolutie. Daardoor is er toch nog verbetering gekomen in vergelijking met vorig jaar. Het volstaat om dat ritme aan te houden en we geraken helemaal op koers.

Er is wel een structureel probleem met de beleidscyclus Onderwijs. Dat resultaat wordt immers telkens opnieuw gegenereerd. Het heeft te maken met de com-

plexiteit van de beleidscyclus. We zullen daar op termijn iets aan moeten veranderen en binnen de regering en tijdens de onderhandelingen met onze partners knopen soms wat sneller moeten doorhakken. Mijn medewerkers, noch die van mijn voorganger, zitten immers stil.

In de praktijk is er met de scholen geen probleem. Ze weten waar ze voor staan. Er zijn geen moeilijkheden te melden. Ik wil even dieper ingaan op de problematiek van de Rand. Mevrouw Michiels, ik vind dat u mij op een wat eigenaardige manier citeert. Ik heb niet gezegd dat er in de rest van Vlaanderen geen gelijkaardige problemen zijn. Zo zijn er in Oostende bijvoorbeeld ook veel Franstalige kinderen. Dat is geweten. In Antwerpen en Gent zijn er dan weer veel anderstalige kinderen. Dat is ook bekend. Ik heb twee dingen gezegd.

De algemene problematiek moeten we aanpakken in het kader van de nieuwe visie die we ontwikkelen op het leerplichtonderwijs. Daarmee willen we klaar zijn tegen het schooljaar 2008-2009, zodat een geleidelijke implementatie mogelijk wordt. Dat is de doelstelling

Vervolgens moet een systeem worden ontwikkeld voor scholen die te maken hebben met veel anderstalige leerlingen en met sociale en economische achterstand. Die voorwaarden moeten besproken worden en er moet extra ondersteuning komen, waar de school zich ook bevindt. Ideaal gesproken zou wat nu in de Rand gebeurt, daarbij moeten aansluiten.

Er is ook een politieke reden waarom we deze investering in de Rand doen. Dat heeft te maken met het ondersteunen van het Vlaamse karakter en de cohesie van de samenleving in de Rand. Het is een politieke optie. Het is wat vreemd dat u, al zit u naast de heer Van Hauthem, dat onderscheid niet ziet. Het is een belangrijk onderscheid. De Vlaamse Regering heeft het recht om een bijzondere inspanning te leveren die van politieke aard is en niet alleen van onderwijskundige aard. Inderdaad, we zullen in heel Vlaanderen meer inspanningen moeten leveren voor anderstalige kinderen. Dat zullen we ook doen in het kader van de nieuwe financiering op het leerplichtonderwijs.

Ik wil ook duidelijk maken dat het besluit dat we nemen op basis van dit decreet een tijdspanne van twee jaar meekrijgt. Dat betekent dat we dit kunnen hernieuwen gelijk met de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs. We nemen daar ook geen overschotten op. We regelen dit voor twee jaar voor de Rand en dan herbekijken we wat we doen in de Rand en of we deze regeling ook in andere gemeenten invoeren.

Ik heb intussen beslist om voor dit programma in de Rand in mijn begroting op kruissnelheid 400.000 euro extra vrij te maken. Ik zal het geld zelf zoeken. De minister voor Begroting moet zich geen zorgen maken. Het

aantal kinderen dat thuis geen Nederlands spreekt, is bij de nieuwe telling nog eens sterk gestegen. We werken met een vaste enveloppe. Dat betekent dat sommige scholen iets minder zullen hebben dan wat ze sinds 1 januari hebben, want dat was berekend op de oude telling. De nieuwe telling brengt met zich mee dat de enveloppe opnieuw wordt verhoogd. Ik lever dus een bijkomende inspanning, boven op hetgeen ik al in het parlement publiek heb gemaakt. Deze bijkomende inspanning zal op kruissnelheid ongeveer 400.000 euro bedragen. Voor dit budgettaire jaar zal dit een 100.000 euro extra zijn. Dit betekent dat we ernstige inspanningen leveren.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, uw citaat komt letterlijk uit het verslag. Het was vooral een antwoord op de vraag welke gemeenten u in het vooruitzicht stelt om in die regeling te worden opgenomen. Het extra budget kunnen we natuurlijk alleen maar toejuichen. Het is me echter nog altijd niet duidelijk of bij die nieuwe telling en bij dat nieuwe budget ook de secundaire scholen in aanmerking komen.

Minister Frank Vandenbroucke: Het betreft een programma voor de basisscholen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

(Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 851/5).

De artikelen I.1 tot en met IX.7 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, dit zeer korte decreet had gisteren kunnen worden afgerond en goedgekeurd in de commissie voor Onderwijs. Het gaat hier immers om een decreet over 41 projecten die zeer belangrijk zijn om nieuwe pedagogische concepten uit te testen die vooral het technisch en het beroepsonderwijs willen valoriseren. We weten dat het onderwijs in Vlaanderen dat meer dan nodig heeft. De pogingen tot vertraging van de oppositie zijn louter politieke spelletjes, vakantiespelletjes, die niets maar dan ook niets met de inhoud te maken hebben.

De scholen zijn vandaag volop bezig het nieuwe schooljaar voor te bereiden, en het is overduidelijk dat elke vertraging de belangen van de scholen en vooral van de leerlingen en ook van de leerkrachten, schaadt. In naam van heel het onderwijs in Vlaanderen betreur ik dit en wil ik dit sterk aanklagen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, als dit ontwerp van decreet inderdaad wordt besproken bij hoogdringendheid, zelfs met als argumentatie de bedenkingen van mevrouw Van Kerrebroeck, dan stel ik voor dat dit parlement nu met vakantie gaat. Dat zou namelijk betekenen dat het parlement niets meer te zeggen heeft, dat het alleen nog decreten kan bekrachtigen.

De voorzitter: Mag ik u toch even onderbreken, mijnheer Tavernier? Het parlement heeft vanmorgen bij eenparigheid de hoogdringendheid goedgekeurd.

De heer Jef Tavernier: Ja, daar wou ik net toe komen. Die eenparigheid behoort natuurlijk tot de truken van de voor. De meerderheid doet wat ze denkt te kunnen doen. Daarom wil ik zowel over de inhoud als over de hoogdringendheid toch wel even iets zeggen. Ik veronderstel dat de collega's de hoogdringendheid te goeder trouw hebben goedgekeurd. Ik veronderstel dat de meerderheid goed wist waarover ze heeft gestemd. Maar ik wil het toch nog eens uitleggen.

Waarover gaat het uiteindelijk, collega's? We hebben inderdaad de proeftuinen, een aantal projecten in het

onderwijs waarbij afwijkingen van de regelgeving worden toegestaan en eventueel extra middelen worden toegekend. In het verleden zijn er projecten gestart zonder decretale basis. Uiteindelijk werd in december die decretale basis gecreëerd. Een van de bepalingen in dat decreet was de volgende: alle projecten die al gestart zijn, worden automatisch geacht in orde te zijn, of ze nu beantwoorden aan de criteria uit het voorliggend decreet of niet. Ik heb daarnet gezegd dat dit parlement evolueert naar een bekrachtigingsinstelling, welnu, dat was een sterk staaltje van bekrachtigen.

Het decreet zegt dat de projecten in de toekomst jaarlijks moeten worden vastgelegd bij ministerieel besluit of bij besluit van de Vlaamse Regering. Dat moet echter worden gerapporteerd aan dit parlement. Ik geloof dat het op basis van een amendement van mij is dat men de formule heeft aangepast. De besluiten moeten dus door het parlement worden bekrachtigd vooraleer ze in werking treden. Men heeft dus toch nog een controlemechanisme ingebouwd, zodat het parlement toch nog iets te zeggen heeft.

Waarmee worden we nu echter geconfronteerd? We worden geconfronteerd met een besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni, dus 7 dagen voor het einde van het schooljaar, dat betrekking heeft op projecten die moeten beginnen op 1 september. En nu mag het parlement die gaan bekrachtigen. Volgens de resolutie van de heer De Meyer, waar daarnet naar werd verwezen, moest alles in verband met onderwijs dat in werking moet treden op 1 september, in het parlement worden ingediend vóór 1 mei.

Mijnheer de minister, u hebt daarnet gezegd dat we ons geen zorgen moeten maken en dat we, als we ons vooruitgangspad volgen, er ooit zullen geraken. Maar dan had u het wel over het decreet betreffende het onderwijs XVI. U was vergeten dat dit dossier er nog aankwam. Als we dat pad volgen, zullen we elk jaar later zijn en zullen we desnoods tot 31 augustus zaken bekrachtigen die in werking moeten treden op 1 september.

Men kan zeggen dat we hier niet moeilijk over moeten doen en dat het gewoon zeer interessante en belangrijke projecten zijn die moeten kunnen starten op 1 september. Voor onderwijs hebben we in Vlaanderen één groot adviesorgaan, de Vlaamse Onderwijsraad, afgekort VLOR. Ik raad alle collega's die de hoogdringendheid steunen aan om even hun documenten te lezen. De VLOR is zeer kritisch ten overstaan van de procedure die werd gevolgd en ook ten overstaan van een aantal projecten. Moeten we ons daar niets van aantrekken?

Als we het hebben over projecten in het onderwijs, is het belangrijk dat de mensen die het moeten doen voor

de klas en in de school kunnen volgen. Bij de behandeling van het decreet in december werd duidelijk gezegd dat we rekening moeten houden met de participatie. Mijnheer de minister, u, de meerderheid en iedereen heeft toen gezegd dat participatie belangrijk is. Het personeel dat het moet doen, moet betrokken zijn. Dat is een *conditio sine qua non* voor het slagen van een aantal projecten.

Als ik kijk naar de protocollen die gesloten werden met de representatieve vakbonden van het onderwijzend personeel, stel ik vast dat de vakbonden zeggen dat ze een hele reeks opmerkingen hebben. Het kan zijn dat de meerderheid, de mensen van meer socialistische of van meer ACV-strekking, zeggen dat de tijd voorbij is dat naar vakbonden werd geluisterd en dat ooit, goedbedoeld, protocollen werden afgesloten en overleg werd gepleegd, maar dat het enkel gebeurde om een verslag van akkoord of niet-akkoord te hebben.

De VLOR maakt belangrijke opmerkingen, de representatieve vakbondsorganisaties zeggen zelfs vlakaf dat ze er negatief tegenover staan en ook de inrichtende machten maken opmerkingen. Daarop zeggen wij dat we het punt bij hoogdringendheid door het parlement jagen, om op 1 september een aantal nieuwe zaken te starten of bestaande zaken te continueren. Ik vind dat dat absoluut niet kan! (*Applaus bij Groen! en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik wil het niet hebben over de inhoud, maar wel over de manier van werken. Ik weet dat men de behandeling bij hoogdringendheid kan vragen, maar men doet dat op een manier die niet serieus is. U kunt – om 10 uur 's morgens – zeggen dat de afwezigen ongelijk hebben, om dan eenparig te besluiten dat het punt bij hoogdringendheid behandeld zal worden, als aanvulling van de agenda.

Mevrouw Van Kerrebroeck, u hebt gezegd dat gisteren in de commissie vakantiespelletjes werden gespeeld. Mijnheer Tavernier, u hebt gelijk. Men moet maar eens het advies van de Raad van State lezen. Daarin staat dat de wijze waarop besluiten worden bekrachtigd voor projecten die in feite al aan de gang zijn, neerkomt op een regularisering, wat in strijd is met artikel 24, paragraaf 5, van de Grondwet.

De Raad van State heeft zelf een uitweg gesuggereerd. Op het einde van het advies stelt de Raad dat het parlement van het besluit een decreet kan maken, om – en ik citeer letterlijk de Raad van State – de fictie hoog te houden dat de decreetgever niet zijn bevoegdheden heeft afgestaan op een manier die volgens de Grondwet niet kan.

Dat is al een aantal jaren bezig, mijnheer de voorzitter.

Wij laten dit niet meer passeren. We hebben hoorzittingen gevraagd en gekregen. Als eenderde van de commissie daarom verzoekt, moeten er hoorzittingen zijn. Die hoorzitting met de koepels zal morgen plaatsgrijpen in de commissie om 9 uur, dat is gisteren in de commissie afgesproken. Er is een reflectienota aangekondigd. Ik vraag me af of men hier vandaag de hoogdringende behandeling kan vragen van een ontwerp van decreet dat in de commissie in behandeling is, waar hoorzittingen over zullen plaatsgrijpen en waarover een reflectienota is aangekondigd.

Als dat kan, mijnheer de voorzitter, kunnen we de boel hier sluiten. Dan kunnen het parlement en de oppositie niets meer doen, want dan kan men bij elk ontwerp van decreet waar er hoorzittingen over worden gevraagd en waar er een reflectienota over aangekondigd wordt, de dag nadien in de plenaire om 10 uur 's morgens een wijziging van de agenda komen vragen en de hoogdringende behandeling van het ontwerp van decreet vragen.

Mijnheer de voorzitter, gelet op de hoorzittingen die toegestaan zijn en waarover er afspraken zijn gemaakt, gelet op het feit dat er een reflectienota is ingediend, en dan heb ik het niet over de inhoud en de manier van werken, kan men dit ontwerp van decreet niet laten passeren bij hoogdringende behandeling. Mijnheer de voorzitter, gelet op de situatie zoals ik ze heb geschetst, en waar men allerlei andere politieke bedenkingen kan bij maken, zou ik van u willen weten of dit wel degelijk kan.

De voorzitter: Men heeft gebruik gemaakt van het reglement dat in artikel 46 deze werkwijze toelaat. Ik heb er mijn bedenkingen bij of dit een ideale werkwijze is, maar ze is mogelijk. Daarnet heeft mevrouw Van Kerrebroeck het belang onderlijnd om dit te doen. In deze procedure is voorzien in het reglement. Als men deze procedure niet goed vindt, moet men het reglement veranderen. Het volstaat dat een meerderheid hier de hoogdringendheid goedkeurt.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, u weet wat de geest is van de hoogdringende behandeling, namelijk wanneer een stuk wordt ingediend en men vindt het heel dringend, men dan beslist om niet via de commissie te gaan maar het hoogdringend in de plenaire te bespreken. Nu wordt daar misbruik van gemaakt om de rechten van de oppositie te fnuiken. Als men het reglement zo interpreteert, kunnen morgen alle ontwerpen van decreet, als men vindt dat de behandeling ervan een beetje te lang duurt in de commissie, in de plenaire zitting worden gebracht.

Dan kan men de hoorzitting en alles wat in de commissie is afgesproken, ook met eenparigheid van stemmen, de dag nadien weggooien en het even in de plenaire

afwerken. Dat is geen manier van werken, het is minstens een verkrachting van de geest van het reglement. Dat zijn de feiten. Daarvoor is de spoedbehandeling niet in het reglement opgenomen. Dan moeten we geen afspraken meer maken in de commissie. En de reflectienota die is aangekondigd, valt die dan ook weg?

De voorzitter: Door het feit dat we hier deze morgen de goedkeuring hebben gegeven om het nu op de agenda te zetten, vervallen uiteraard de werkzaamheden van de commissie. Ik heb alleen maar te zeggen dat deze mogelijkheid in het reglement staat, men heeft daar gebruik van gemaakt.

De heer Joris Van Hauthem: Dan maak ik ook gebruik van het reglement en vraag een wijziging van de agenda om het punt te verdagen en vraag nu de stemming daarover.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, u hebt hoogstens zeer formeel gelijk. Het kan inderdaad. In de geest is dit echter compleet onmogelijk. Ik wil aan de minister en de leden van de meerderheid van de commissie zeggen, en de minister heeft het daarnet nog gezegd, dat ondanks alle discussies, er een constructieve houding is van iedereen in de commissie. Met dit soort manoeuvres gaan we terug naar af en komen we tot een totaal andere verhouding in de commissie.

Er zijn bepaalde afspraken gemaakt. Gisteren werd ik in de minderheid gesteld in de commissie. Ik heb daar trouwens geen stemrecht, maar ik heb er wel iets te zeggen. Als men hiermee doorgaat, zal het gedaan zijn met die constructieve houding.

Als mevrouw Van Kerrebroeck zegt dat er op 1 september een aantal belangrijke dingen in werking moeten treden, en dat die een decretale basis moeten hebben, dan wil ik haar vragen hoe het komt dat er hier sprake is van tijdsnood. Heeft dat iets te maken met de houding van de commissie, de discussies in de commissie of de werking van dit parlement? Neen, dat heeft alleen iets te maken met het feit dat dit ontwerp van decreet te laat is ingediend. Dat heeft niets te maken met de mensen in de commissie. Men mag de zaken niet omdraaien. *(Applaus bij Groen! en het Vlaams Belang)*

Ik wil hoe dan ook vragen dat dit niet nu zou worden behandeld, maar op een ander ogenblik. Als deze procedure voort wordt gevolgd en niet wordt opgeschort, en de normale werkwijze in de commissie niet wordt gevolgd, zal ik straks mijn tijd nemen om de zaken ten gronde te bespreken.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn agenda voor morgen ook gewijzigd. Ik heb aan de voorzitter van de commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie gevraagd andere schikkin-

gen te treffen wat mijn bijdrage tot de werkzaamheden daar betreft, daar er is afgesproken dat er een hoorzitting zou worden gehouden in de commissie voor Onderwijs en ik mijn tijd moet nemen voor een grondige bespreking na die hoorzitting.

Die grondige bespreking is nodig omdat, zoals ik gisteren al heb gezegd in de commissie, wat wordt gevraagd aan het parlement geen formaliteit is. Het parlement kan wijzigingen aanbrengen aan dat besluit. Het parlement is niet gedwongen om door die techniek dat besluit te nemen of te laten. Het parlement heeft hier de volledige bevoegdheid.

Toen de oppositie hoorzittingen vroeg, heeft ze mij daar niet over gehoord. Ik heb mijn agenda voor morgen leeggemaakt om na die hoorzittingen uitgebreid van gedachten te kunnen wisselen met de commissie over de inhoud van de zaak. Daarna heb ik echter vernomen dat de oppositie nu reeds, zonder te wachten op die hoorzitting, de techniek van de reflectienota wil gebruiken, zodat er nog eens tien dagen verstrijken en dit onmogelijk te regelen is voor het begin van het schooljaar. Blijkbaar is het dus niet de bedoeling om inhoudelijk te discussiëren. Blijkbaar is het de bedoeling om het begin van het schooljaar in de war te sturen. Dat stel ik vast. *(Opmerkingen)*

Mijnheer Tavernier, dat is hier niet te laat ingediend door een of andere vergetelheid. U vindt dat we met de sector moeten spreken. Het is net omdat we zo grondig en langdurig met de sector spreken dat al die onderhandelingen zo lang duren, en dan nog eindigen we zonder een akkoord met een aantal betrokkenen. We hebben dat besluit waarover het gaat, langdurig besproken en eraan geschaafd aan de hand van opmerkingen uit de sector. Daarom duurt dat lang. Als in die hele cyclus van besluitvorming, van overleg, onderhandelen, schrijven en bespreken, de oppositie dan niet bereid is om op een normale wijze te werken, maar naar uitzonderlijke instrumenten als een reflectienota grijpt om de zaak tegen te houden, dan vraag ik me af waarmee we bezig zijn. Daarmee dient u de VLOR ook niet.

Ik vind overigens dat er een zekere tegenstrijdigheid is tussen wat u daarnet zei over de DBFM-constructie en wat u nu zegt. Daarnet vond u het een beetje verdacht de onderwijsnetten te betrekken als het gaat een operatie van 1 miljard euro. Dat rook naar verzuiling. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Nu blijkt u het echter een probleem te vinden dat we niet volledig volgen wat de onderwijsnetten zeggen binnen de VLOR.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, hier wordt beweerd dat een aantal projecten voor 1

september in gevaar wordt gebracht. Mijnheer de minister, als het parlement op welk moment dan ook uw ontwerp van decreet niet goedkeurt – al is dat een theoretische beschouwing – dan zit een aantal scholen ook met een probleem. Wat me stoort, is de vanzelfsprekendheid, ook bij het vorige decreet dat we hebben besproken, waarmee aan scholen al wordt meegedeeld dat het in orde is en dat er alleen nog moet worden gestemd in het Vlaams Parlement – dat het parlement eigenlijk alleen nog ‘ja’ moet zeggen.

Wie zegt dat het Vlaams Parlement op 12 of 13 juli met reces moet gaan? Als we een week langer blijven, dan zijn die projecten ook niet in gevaar. Wie speelt er vakantiespelletjes: degenen die het rap rap willen doen omdat ze met vakantie willen gaan, of wij die gerust een week langer willen blijven? Voor ons hoeven de projecten voor 1 september niet in het gedrang te komen. Wie speelt er dan spelletjes met de vakantie? De meerderheid wil absoluut op 13 juli haar koffers nemen. *(Rumoer)*

Mijnheer de voorzitter, de minister heeft op een bepaald ogenblik een intentieproces gemaakt van het feit dat we de indiening van een reflectienota hebben aangekondigd. Hij zei dat wij daarmee de projecten in gevaar willen brengen. Welnu, mijnheer de minister, dat is niet waar: we zijn gerust bereid een week langer te blijven.

We zullen echter onze goeie wil tonen. Ook ik doe een beroep op het Reglement en stel voor, op grond van artikel 46, punt f, de beraadslaging te verdagen. We zijn dan bereid ons woord te geven dat we geen reflectienota indienen.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, u laat blijken dat een reflectienota iets voor de oppositie is. In de geest van het Reglement is de reflectienota echter een alternatief dat in het leven is geroepen omdat we een eenkamerstelsel kennen. In zeer belangrijke aangelegenheden krijgen zowel de meerderheid als de oppositie de kans een zekere bezinning te vragen. Dat mag niet geïnterpreteerd worden als een element van oppositie. Dat zou een negatieve benadering zijn.

Sommige leden zeggen dat ze de documenten niet hebben en dat ze een grondige bespreking willen. Wat deze morgen is goedgekeurd, is goedgekeurd. Ik stel voor dat we de bespreking van dit ontwerp nu stopzetten, en hernemen na de bespreking van de voorstellen van decreet. Zo kunnen we dit nog vandaag afwerken, voor we tot stemmingen overgaan. Als voorzitter kan ik dit toevoegen aan de agenda van de namiddag. Ik volg de wil van het parlement dat er sprake is van hoogdringendheid. Ik wens daar niet van af te wijken, en we kunnen er dus vandaag over beslissen. Wel wijk ik af van de agenda door het niet nu te behandelen, maar deze namiddag.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, u kunt doen wat u beslist hebt. Door de Nederlandse trein die niet kwam opdagen, was ik niet aanwezig bij die stemming, anders had ik wel tegengestemd, maar ook dat had geen zoden aan de dijk gezet. Als u wilt, kunt u alles forceren met een meerderheid en op basis van het Reglement kunt u doen wat u goedvindt. U doet maar, maar dan bewijst u wel wat u misschien niet graag zou bewijzen. Dat is ook geen goede zaak, niet voor de meerderheid en zeker niet voor het Vlaams Parlement.

Ik stel voor dat u zich beraadt over de hoogdringendheid en ze intrekt. Het parlement kan zich ertoe engageren dit volgende week op 12 juli te behandelen.

Op 12 juli is er plaats in de namiddag en kan er worden gestemd. Op die manier moet u geen truken van de voor toepassen, moet niemand zijn arm breken, maar kan alles op een correcte manier gebeuren en kunnen de scholen er via e-mail op 12 juli 's avonds of op 13 juli 's morgens van op de hoogte worden gebracht dat alles in orde is. Het verschil bedraagt maar vijf of zes dagen. Ik vraag dus aan de leden van de meerderheid om hier eens over na te denken. Ik hoop dat de andere fracties met dit voorstel instemmen, want dan kan de hoorzitting doorgaan, kan al wat nodig is gebeuren en kan er op 12 juli worden gestemd.

De voorzitter: Dit is een waardevol voorstel. Ik stel voor dat we ons er deze middag over bezinnen en daar deze namiddag melding van maken.

Is iedereen het daarmee eens? *(Instemming)*

Dan schorten we de behandeling van dit ontwerp van decreet op.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn – 870 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking

De voorzitter: De heer Brouns, verslaggever, heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de voorzitter, heeren ministers, ik breng uiteraard eerst verslag uit en zal daarna namens mijn fractie een aantal belangrijk aspecten van dit decreet toelichten.

De Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden besprak dit ontwerp van decreet tot wijziging van de OCMW-wet van 8 juli 1976 op 13, 14 en 19 juni. Op

14 juni werd een hoorzitting gehouden met de afdeling OCMW van de VVSG.

In zijn toelichting omschreef de minister dit ontwerp als een 'minidecreet' dat als doel heeft om de bestuurlijke organisatie van het OCMW volgens dezelfde principes te regelen als deze die opgenomen zijn in het Gemeentedecreet. Daarbij gaf de minister volgende elementen aan als krachtlijnen van dit ontwerp.

De OCMW-raadsleden zullen voortaan verkozen worden op de installatievergadering van de gemeenteraad en de voordrachtsakte moet personen van verschillend geslacht bevatten.

De onverenigbaarheden worden maximaal afgestemd op de onverenigbaarheden die terug te vinden zijn in het Gemeentedecreet. Dat betekent dat OCMW-personeelsleden voortaan lid kunnen zijn van de gemeenteraad en omgekeerd. Ze zullen geen uitvoerend mandaat kunnen vervullen en kunnen dus geen schepen, burgemeester, OCMW-voorzitter of voorzitter van de gemeenteraad zijn.

De installatie van de OCMW-raad zal gebeuren op de derde werkdag na de installatie van de gemeenteraad. Er kunnen maximaal twee OCMW-ondervoorzitters aangesteld worden indien de gemeenteraad op zijn installatievergadering heeft beslist om minder schepenen te kiezen. De burgemeester zal de OCMW-raad niet meer kunnen voorzitten. Hij zal wel nog alle vergaderingen van de raad kunnen bijwonen en hij zal de stemming over een bepaald agendapunt eenmaal kunnen doen uitstellen. In de gemeenten die ervoor opteren om de OCMW-voorzitter op te nemen in het schepencollege, wordt het overlegcomité afgeschaft.

Wat de invulling van de ambten van OCMW-secretaris en -ontvanger betreft, wordt gesteld dat in gemeenten tot 5.000 inwoners er steeds een gewestelijke ontvanger is. Belangrijk is dat in gemeenten tot 20.000 inwoners het ambt van OCMW-secretaris kan worden ingevuld door de gemeentesecretaris en dat van OCMW-ontvanger door de financieel beheerder van de gemeente.

Na deze inleidende toelichting van de minister heeft de commissiebespreking zich vooral geconcentreerd op het aspect van de onverenigbaarheden en op het feit dat de functies van secretaris en ontvanger binnen het OCMW in gemeenten met minder dan 20.000 inwoners kunnen worden waargenomen door de gemeentesecretaris of door de financiële beheerder van de gemeente.

Ook de hoorzitting richtte zich in hoofdzaak op die twee elementen. Meerdere commissieleden hadden ernstige bedenkingen bij de mogelijkheid voor personeelsleden van gemeente en OCMW om in elkaars raad te zitten.

Volgens de heer Maes horen de bepalingen over de se-

cretaris en de ontvanger eigenlijk in een volgend ontwerp van decreet thuis. Hij huivert bij de gedachte dat het gemeentepersoneel lid kan en mag worden van de OCMW-raad. De heer Van Eyken zegt dat de taak van de gemeentesecretaris ruim voldoende is zonder dat het OCMW er nog bijkomt.

De CD&V-fractie merkt op dat het opheffen van de onverenigbaarheden de onafhankelijkheid van de raad zou kunnen aantasten. Wegen de positieve gevolgen op tegen de mogelijke nadelige gevolgen?

Mevrouw De Lobel stelt dat we beter af zouden zijn met een integrale visie over de OCMW-werking. Ze beschrijft het ontwerp van decreet als een haastwerk dat verschillende kanten uitgaat bij gebrek aan een totaalconcept, en begrijpt niet waarom men niet heeft gekozen voor de strikt noodzakelijke aanpassingen aan het politiek-bestuurlijke deel. Ze mist durf en originaliteit en wijst erop dat men zich had moeten afvragen hoe de OCMW-raad moet worden samengesteld ten einde een eerlijke afspiegeling te zijn van de verkiesingsuitslagen. Ze pleit daarbij voor een eenvoudig systeem van evenredige vertegenwoordiging dat leidt tot een perfecte afspiegeling van de wil van de kiezer. Ze staat ook stil bij de mogelijkheid tot het aanduiden van ondervoorzitters, en vraagt zich af waar de meerderheid vrijwillig bereid zal zijn om één of twee schepenambten op te offeren in ruil voor een of twee ondervoorzitters van het OCMW.

De heer De Meulemeester van de VLD-fractie vindt dit ontwerp van decreet een belangrijke stap die een aantal belangrijke vernieuwingen inhoudt. Hij verwijst daarbij naar het lidmaatschap van de OCMW-voorzitter van het schepencollege, hetgeen de contacten tussen gemeente en OCMW en de afstemming van het sociaal beleid van de gemeente moet bevorderen. Aansluitend steunt de heer Vermeiren de nieuwe bepalingen omtrent de onverenigbaarheden. Hij heeft het moeilijk met bepalingen die de deelname aan het politieke leven beperken.

De heer Peumans zegt dienaangaande dat hij eigenlijk geen fundamentele kritiek heeft gehoord. Wat de mogelijkheid betreft tot het vervullen van de ambten van OCMW-secretaris en -ontvanger door de gemeentesecretaris, respectievelijk financieel beheerder, wijst hij erop dat de desbetreffende artikelen duidelijk stellen dat het om een mogelijkheid gaat en niet om een verplichting.

De heer Tavernier vindt dat er binnen de meerderheid geen eensgezindheid bestaat over welke richting ze uit wil met het OCMW. Wat het aspect van de onverenigbaarheden betreft, wijst hij erop dat dit kan leiden tot ongezonde situaties, mede gelet op het feit dat de gemeente de toelagen en de rekeningen van het OCMW

moet goedkeuren. Hij pleit ervoor om voorlopig de bestaande situatie te behouden. De heer Tavernier vroeg zich tevens af of het wel een goede zaak is om de voorkeur te geven aan deeltijdse ontvangers. Volgens hem is het perfect mogelijk om te werken met een voltijdse gewestelijke ontvanger.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden amendementen ingediend met betrekking tot de problematiek van de onverenigbaarheden, de zetelverdeling binnen de OCMW-raad, de mogelijke aanstelling van ondervoorzitters, de vervanging van OCMW-raadsleden en de aanstelling van deeltijdse secretarissen en ontvangers. Die amendementen werden niet aangenomen. Het ontwerp van decreet zelf werd in de commissie aangenomen met 9 stemmen voor en 4 tegen.

Mijnheer de voorzitter, met uw goedvinden wil ik namens mijn fractie een aantal bijkomende bedenkingen maken. Dit ontwerp van decreet is een minidecreet. Het heeft tot doel de elementen te wijzigen die noodzakelijk zijn om de installatie van de nieuwe OCMW-raden na de komende gemeenteraadsverkiezingen vlot en ordentelijk te laten verlopen.

Een opvallende vernieuwing – die overigens heel wat discussie heeft teweeggebracht in de commissie – is de mogelijkheid voor het personeel van de gemeente, met uitzondering van de gemeentesecretaris weliswaar, om te zetelen in de OCMW-raad en omgekeerd. Hiervoor bestaan zowel goede argumenten voor als tegen. Enerzijds kan de deskundigheid van de raden hierdoor verder toenemen, anderzijds mogen we niet blind zijn voor de mogelijke aantasting van de onafhankelijkheid van de raden. Daartegen kan worden ingebracht dat er in het verleden al heel wat personeelsleden van gemeente en OCMW kandideerden bij de gemeenteraadsverkiezingen, maar eenmaal verkozen mogen ze dan niet zetelen.

Ook dat is een situatie die heel wat vragen oproept.

Het komt overigens nog altijd de politieke partijen toe om te bepalen wie ze al dan niet op hun lijst zetten of wie ze al dan niet voordragen als OCMW-raadslid. Daar kan nu ook personeel bij zijn, maar ik denk niet dat we te maken zullen krijgen met een invasie van personeelsleden in de gemeente- en OCMW-raden.

Een positief punt is tevens het invoeren, naar analogie met het gemeente- en provinciedecreet, van een sanctie voor wie niet kan weerstaan aan de verleiding om meer dan een voordrachtsakte te ondertekenen. Dit kan misschien een detail lijken, maar het is mijn inziens een punt van elementair politiek fatsoen.

Wat opvalt, is dat de OCMW-raadsleden voortaan zullen worden verkozen tijdens de installatievergadering van de gemeenteraad. Er moet dus niet langer worden ge-

wacht tot 1 april om de nieuwe OCMW-raden in werking te laten treden. Dat zal het bijkomende voordeel opleveren dat in bepaalde gemeenten een stoelendans kan worden vermeden met een tijdelijke OCMW-voorzitter die gedurende een drietal maanden het OCMW leidt tot er een nieuwe voorzitter is. Nu zal de installatievergadering plaatsvinden op de derde werkdag na de installatievergadering van de gemeenteraad. Er is dus sprake van een gezamenlijke start van de nieuwe legislatuur voor zowel gemeente als OCMW.

Belangrijk is eveneens de mogelijkheid tot het aanduiden van een of twee ondervoorzitters. Hoewel dit naar alle waarschijnlijkheid enkel in de grotere steden zal gebeuren, mag het belang ervan toch niet worden onderschat. In de grote steden is het OCMW een zeer omvangrijke organisatie, met vaak meer personeelsleden dan de gemeente zelf. De aanstelling van een of twee ondervoorzitters kan dan ook leiden tot een verdeling van de werklast die een beter bestuur en een beter beheer mogelijk maakt. Sommigen hebben daar hun bedenkingen bij. Dat staat ook in het verslag. Het gaat hier echter om een mogelijkheid en geen verplichting.

De burgemeester zal alle vergaderingen van de OCMW-raad kunnen blijven bijwonen. Naast het feit dat de OCMW-voorzitter kan worden toegevoegd aan het schepencollege is dit een bijkomende troef voor een maximale afstemming tussen het beleid van gemeente en OCMW.

Een ander controversieel punt betreft de mogelijkheid dat in gemeenten met minder dan 20.000 inwoners het ambt van secretaris en/of ontvanger kan worden uitgeoefend door de gemeentesecretaris of de financiële beheerder van de gemeente. Bij de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur stuit dat op weerstand. Ook bij een aantal OCMW's zelf roept dat blijkbaar vragen op. Dat hebben we de laatste dagen ondervonden. Mijn inziens is dit onterecht. Ik ben van oordeel dat dit voor kleinere gemeenten een zeer werkbare oplossing kan zijn. Wanneer deze functies geen volledige dagtaak vereisen, is het toch logisch dat ze worden ingevuld door mensen die in die gemeente reeds een gelijksoortige functie uitoefenen. Ik wil er nogmaals op wijzen dat het een mogelijkheid betreft. Sommige gemeenten zullen daar gebruik van maken, andere niet. Ze kunnen daar volledig autonoom over beslissen. Dat is een onderdeel van het maatwerk dat wij zo sterk hebben bepleit in het gemeentedecreet en dat ook hier kan worden toegepast.

Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, collega's, tijdens de besprekingen in de commissie werd herhaaldelijk en door verschillende fracties gezegd dat het beter ware geweest indien de regering erin was geslaagd om een goed doordacht, ruim overlegde en totaal nieuwe visie voor de OCMW's voor te leggen. Over een dergelijk totaal eigen Vlaams OCMW-decreet wordt nu al zo lang gesproken en de vraag ernaar is zo groot. De zaak is echter nog lang niet rond. Men is dus moeten terugvallen op dit zogenaamde minidecreet, waarin alleen dat zou worden geregeld wat dringend geregeld moest worden voor het aanstellen van de nieuwe raden na de verkiezingen van 8 oktober.

Gezien de omstandigheden en de tijdsdruk zou de keuze voor het minidecreet kunnen worden verantwoord. Men had zich dan wel aan dit voornemen moeten houden. Men had zich inderdaad moeten beperken door in dit eerste decreet enkel de gewenste aanpassingen voor het politiek-bestuurlijke deel van de organieke wet te behandelen. Dan had men alle mogelijke beschikbare tijd en energie kunnen gebruiken om dit onderdeel grondig en goed doordacht te behandelen. Vervolgens had men in een tweede aangekondigde decreet, in alle rust en na grondig overleg met de betrokken verenigingen en instanties, de financieel-technische wijzigingen kunnen aanpakken.

Dit decreet doet geen van beide. De hoofdtoon van het voorliggende ontwerp ligt, weliswaar, én terecht, bij het politiek-bestuurlijke gedeelte. Dat levert echter nog lang geen beeld van een grondige hervorming, van een originele benadering of van een totale visie. De meest inhoudelijke wijziging, namelijk de afschaffing van de onverenigbaarheid voor gemeentepersoneel om een mandaat in de OCMW-raad en, omgekeerd, voor het OCMW-personeel om een mandaat in de gemeenteraad te bekleden, wat in de commissie gemakkelijkschalve de 'kruisbestuiving' werd genoemd, blijkt dan nog het minst steun te krijgen.

Voortgaand op de opmerkingen in de commissie is het in elke geval het punt dat heel wat leden van de meerderheid hier slecht met frisse tegenzin, of, zoals letterlijk werd gezegd, 'met zeer weinig liefde', zullen goedkeuren.

Collega's, ik neem aan dat ook u dat afgelopen dagen werd bestookt met mails, faxen en telefoons van vooral OCMW-secretarissen in verband met dit minidecreet. Een van de mensen die mij belde, zei over deze 'kruisbestuiving': 'Mevrouw ik begrijp dat niet.' Ik heb het verslag van de commissie goed gelezen en eigenlijk bijna niemand blijkt dit een goed idee te vinden, maar toch keurt de meerderheid dit goed.' Die persoon is in elk geval een illusie armer voor wat de werking van onze parlementaire democratie betreft.

Voorzitter, collega's, het Vlaams Belang staat achter de

idee om lokale mandaten toegankelijk te maken voor zoveel mogelijk inwoners van de gemeente. En in een grote stad als Antwerpen, met, dacht ik, meer dan 10.000 personeelsleden in stad en OCMW, lijkt er ook niet direct een gevaar te bestaan voor de democratie of de voor de objectieve besluitvorming, mocht een van deze personeelsleden ook een mandaat bekleden in de gemeenteraad of de OCMW-raad.

Maar dat is natuurlijk de maatstaf niet. Om te beginnen ligt dit al helemaal anders in een kleinere gemeente, waar iedere Paul elk klein Pierke kent. Er is echter vooral een tegenstelling met het gezonde principe dat niemand rechter en partij tegelijk kan zijn, dat niemand zijn eigen toezichthouder kan zijn. Dat geldt des te meer nu nog altijd niet duidelijk is waar men uiteindelijk met het OCMW naartoe wil: verzelfstandigd agentschap of steeds meer geïntegreerd in het gemeentebestuur. Het is dan ook onzinnig om deze onverenigbaarheid nu op te heffen. Ik heb het dan nog niet eens over het feit dat een aanpassing van de regels voor verkiesbaarheid zo kort voor de verkiezingen inderdaad echt niet getuigt van behoorlijk bestuur. Dat is door anderen – de VVSG, de Hoge Raad van Binnenlands Bestuur enzovoort – al meer en eerder aangevoerd. Het Vlaams Belang zal hier dan ook het amendement van de Groen! steunen.

Behalve deze 'kruisbestuiving', die, zoals gezegd, bijzonder weinig bijval geniet, ook bij de leden van de meerderheid, zijn er dus erg weinig echt vernieuwende voorstellen in het politiek-bestuurlijke onderdeel van dit decreet te vinden. Het gaat om wat flodderig aangebrachte veranderingen op de bestaande organieke wet, wat losse ideeën en hier en daar wat modernisering van het taalgebruik. En toch bood de oude organieke wet kansen genoeg om met een echte vernieuwende eigen Vlaamse visie naar voor te komen. Maar dat heeft men niet aangedurfd.

Dus werd ook het archaïsche systeem van getrapte verkiezingen van de OCMW-raad bijna ongewijzigd behouden. We blijven dus zitten met het hele gedoe van één gemeenteraadslid met meerdere stemmen, verschillend naargelang de omvang van de gemeenteraad, met de hogere kansenberekening en het gemarchandeerd dat daar klassiek bijhoort om alle beschikbare stemmen zo voordelig mogelijk te verdelen en het risico op pannes door materiële vergissingen van een zenuwachtig nieuw raadslid. Op dat alles moet dan nog de bij de grondwet opgelegde gendervoorwaarde worden toegepast. Dit resulteert in een decreetgeving die zo ingewikkeld en complex is dat bijvoorbeeld artikel 9 zes keer van voor naar achter en omgekeerd moet worden gelezen, waarna het nog niet mogelijk is om het bevattelijk samen te vatten.

De meest ingrijpende verandering in de procedure voor

de verkiezing van de OCMW-raad is dat bij een betwiste zetel na staking van stemmen en gelijke anciënniteit, als laatste beslissingscriterium voor de jongste kandidaat wordt gekozen in plaats van voor de oudste. Alsof dit iets zou veranderen aan de spelletjes die soms worden gespeeld waarbij een effectieve kandidaat wordt voorgesteld met de best passende leeftijd die de zetel in de wacht sleept, om dan onmiddellijk na de verkiezing ontslag te nemen ten voordele van de opvolger die eigenlijk de echte kandidaat was, maar door de minder geschikte leeftijd de zetel niet zou hebben gekregen. Dat soort spelletjes zou dan een weerspiegeling moeten zijn van de wil van de kiezer.

Het zou in elk geval van meer durf en originaliteit hebben getuigd als we in plaats van te vertrekken van de bestaande archaïsche gebruiken, waren begonnen met een wit blad en met de vraag hoe een OCMW-raad het best kan worden samengesteld waardoor die een zo eerlijk mogelijke afspiegeling is van de politieke verhoudingen die de kiezer bij de gemeenteraadsverkiezingen vastlegde. Dat moet liefst gebeuren zonder al te veel rompslomp en ingewikkelde procedures en zonder al dan niet te misbruiken achterpoortjes. Zo moeilijk is dat echt niet.

In dit Vlaams Parlement stellen we raden, commissies en afgeleide besturen samen volgens het principe van evenredige vertegenwoordiging. Hoe moeilijk kan het zijn om met deze voorbeelden een sluitend systeem op te stellen om ook de OCMW-raden sluitend te laten samenstellen volgens een eerlijke evenredige vertegenwoordiging? Het Vlaams Belang heeft bij wijze van voorbeeld een amendement ingediend om de getrapte verkiezingen door een aanduiding bij evenredige vertegenwoordiging te vervangen. Zoals gezegd erg moeilijk was dat niet: we hebben het Reglement van dit eerbiedwaardige huis overgenomen. Wat zijn deugdelijkheid al heeft bewezen in het Vlaams Parlement, zal wellicht nog zo onbruikbaar niet zijn op lokaal niveau.

Ook andere kleinere dingen die nu nog vaak mank lopen, hadden met dit nieuwe decreet op een zeer eenvoudige wijze kunnen worden verbeterd. Voor een zetel die openvalt in het OCMW en waarvoor geen opvolgers meer zijn, blijft de oude bepaling dat het de nog in functie zijnde gemeenteraadsleden zijn die de oorspronkelijke voordrachtakte hebben ondertekend, die een nieuwe titularis aanduiden. Vermits bij bijvoorbeeld een tweemansfractie in de gemeenteraad één handtekening volstaat op een voordrachtakte voor een OCMW-zetel, is de situatie waarbij er geen opvolgers zijn en waarbij de gemeenteraadsleden die oorspronkelijk hadden getekend niet meer in functie zijn, echt niet denkbeeldig. Iedereen kent waarschijnlijk wel praktijkvoorbeelden. Ook in dat geval blijft het de voltallige gemeenteraad die het nieuwe OCMW-raadslid aanduidt. Volgens de minister is het niet de bedoeling om in zo'n situatie de zetel af te pak-

ken van de fractie waartoe die oorspronkelijk behoorde. Ik geloof hem graag. Hij is een zeer beminlijke man, maar ik had toch liever gezien dat hij deze gelegenheid had aangegrepen om met een zeer kleine wijziging dit ook decretaal vast te leggen. Ik heb wat minder dan de minister blindelings vertrouwen in de goodwill van alle betrokken partijen als dergelijke situatie zich voordoet.

Dat vereist de goedkeuring van het tweede amendement dat het VB heeft ingediend.

Een hoop gemiste kansen dus, en tezelfdertijd een aantal bepalingen die onnodig, voorbarig of zelfs ongewenst zijn. De regering kondigt aan in de loop van 2007 een uitgebreid tweede ontwerp van OCMW-decreet uit te werken. Daarin zullen ook de personeelsaangelegenheden, de financiën en het toezicht worden geregeld. Bijna alle adviezen en tussenkomsten verwoorden het feit dat er geen totaalaanpak uit de bus is gekomen. Maar men aanvaardt toch deze gefaseerde werkwijze, gezien de tijdsdruk. Deze zaken zijn evenwel te belangrijk om alles snel af te haspelen.

Het verbaast ons dat de regering in dit minidecreet bepalingen binnensmokkelt die over het personeels- en financiële luik gaan. Dat is niet logisch, niet consequent, ondoordacht, ongestructureerd en haastwerk dat niet past in een totaalconcept. Het zijn maar enkele termen die ik uit de verslagen en adviezen heb gelicht. Samen met onder meer de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur en de VVSG begrijpen ook wij niet goed waarom deze aanpassingen per se nu moeten worden doorgedrukt.

Ook het massale protest van de OCMW-secretarissen van de afgelopen dagen bewijst in de eerste plaats dat deze bepalingen niet goed doorgepraat, onderhandeld en gecommuniceerd werden. De hardnekkigheid van de regering om deze bepalingen tegen alle adviezen en signalen in toch te behouden, hoewel ze zonder enig probleem in het volgende decreet zouden kunnen worden opgenomen, na een behoorlijk overleg met de sector en ingepast in een totaalconcept, doet vragen rijzen. Temeer omdat een duidelijke argumentatie ervoor ontbreekt, zoals ook de Hoge Raad terecht opmerkt.

Ik ga hier geen boompje opzetten over de maximale werkdruk van OCMW-secretarissen en de grens van 20.000 inwoners. Wij zeggen: schrap de bepalingen over het personeel en de financiën uit dit decreet en schuif alles door naar een tweede, structureel decreet. Na overleg met de sector en binnen een totaalvisie, horen ze daar thuis. Alleen zo kunnen we komen tot het zo begeerde volledig Vlaamse OCMW-decreet dat wordt gedragen door de politieke wereld en de betrokken sector.

Tot slot sta ik nog even stil bij de nieuwigheid dat men de mogelijkheid krijgt om maximaal twee ondervoorzitters aan te stellen. Onze amendementen om deze mogelijkheid te schrappen, hebben we wel in de commissie ingediend, maar ze worden hier niet aangehouden. In zeer grote OCMW's zou die mogelijkheid verantwoord zijn. Maar afgezien van de instelling van de mogelijkheid en een gedeelte van de financiële regeling vinden we in het decreet helemaal niets terug waar men met die ondervoorzitters naar toe wil en wat hun taak zou zijn. Verder blijf ik me oprecht afvragen in welke Vlaamse grootsteden met hun soms veelkleurige coalities bereid zou zijn om voor zo'n ondervoorzitter een of twee schepenzetels in te ruilen. Het blijft evenwel allemaal vrijwillig. Eind dit jaar zullen we kunnen vaststellen in welke mate mijn scepticisme juist is, dan wel of de minister met deze nieuwigheid aan een reële vraag tegemoetkomt.

Ik vat samen. Dit ontwerp is tegelijk te veel en te weinig. Te veel van wat er nog niet had moeten instaan en wat beter was uitgesteld tot het aangekondigde tweede decreet. Te weinig van wat wel grondig en ingrijpend had kunnen en moeten geregeld worden met het oog op de installatie van de nieuwe raden, begin 2007. Mijn fractie zal dit ontwerp niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de organieke OCMW-wet dateert van 1976 en moet gelet op de recente wijzigingen die aan de gemeentewetgeving werden aangebracht, in overeenstemming worden gebracht met sommige nieuwe bepalingen in het gemeentedecreet zodat een bestuurlijke logica op het lokale niveau wordt bewerkstelligd.

Deze vaststelling, samen met het feit dat er in oktober gemeenteraadsverkiezingen plaatsvinden, maakt dat de goedkeuring van het decreet nog voor het parlementaire reces noodzakelijk is. Aangezien de regering bij de hervorming van het OCMW niet over één nacht ijs wil gaan, is men wijselijk uitgegaan van een gefaseerde aanpak. De strikt politieke wijzigingen worden geregeld in het voorliggende ontwerpdecreet en volgend jaar wordt de hervorming van het OCMW op het gebied van personeel, financiën, toezicht en zo meer in een volgend decreet geregeld.

De nieuwe OCMW-raadsleden worden op 2 januari 2007 verkozen en zullen al op 5 januari 2007 van start kunnen gaan. Het is een belangrijk punt dat daarstraks door de heer Brouns al is aangehaald. Vanaf die datum moeten ze ook gedomicilieerd zijn in hun stad of gemeente.

Daarom werd het voorliggende decreet enigszins onterecht en geringschattend een minidecreet genoemd. Onterecht, omdat in dit decreet heel wat niet onbelangrijke zaken worden geregeld en belangrijke opties worden gelicht. Zo is de opname van de OCMW-voorzitter in het Schepencollege vanaf 2012 verplicht. In 2006 is dat nog facultatief. Het opnemen van de OCMW-voorzitter in het Schepencollege zal in de toekomst voor een trendbreuk zorgen, vooral in de manier waarop gemeentebesturen en OCMW-besturen met elkaar omgaan.

Nauwere samenwerking tussen de twee besturen kan de transparantie van het lokaal sociaal beleid alleen maar ten goede komen. Samenwerking op het gebied van personeel en voor het oprichten van gemeenschappelijke diensten kunnen schaalvoordelen en synergieën opleveren en leiden tot een efficiënter gebruik en inzet van middelen. Voorts kan de OCMW-raad gemachtigd worden om maximaal twee ondervoorzitters te verkiezen. Voorafgaand moet de gemeenteraad dan wel het aantal schepenen met evenveel mandaten verminderen om een explosie van het aantal uitvoerende lokale mandaten tegen te gaan.

Deze mogelijkheid is vooral interessant voor steden en gemeenten met een belangrijke OCMW-werking. De OCMW-ondervoorzitter kan dan de OCMW-voorzitter bijstaan in de dagelijkse leiding van het OCMW en de instellingen die ervan afhangen, zoals ziekenhuizen, bejaardenhuizen, dienstencentra en zo meer. Nu zit het OCMW in vergelijking met de gemeente in de soms aberrante situatie dat hier slechts één uitvoerende mandataris het hele apparaat moet trekken. In de stad of gemeente gebeurt dit door een college dat soms bestaat uit een tiental leden.

Concluderend wil ik dan ook stellen dat mijn fractie dit ontwerp als een noodzakelijke stap voorwaarts beschouwt en bijgevolg het voorliggende decreet zal steunen en goedkeuren. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het OCMW-decreet dat vandaag voorligt, is volgens de minister een minidecreet en zou alleen maar de bedoeling hebben om de principes van het gemeentedecreet te implementeren zodat de verkiezingen op een ordelijke manier kunnen verlopen.

Een van de positieve punten van dit ontwerp van decreet is ontegensprekelijk de installatie van de OCMW-raad zelf. Vroeger heerste in dit verband steeds een impasse. De werking van de nieuwe OCMW-raad begon pas drie maanden na de installatie van de nieuwe gemeenteraad. Die impasse is nu van de baan. Ik heb

nog niemand horen zeggen dat dit geen goede zaak zou zijn. Dit is echt een verbetering.

De verkiezing van de OCMW-voorzitter door middel van een voordrachtsakte met een dubbele meerderheid is ook een verbetering. Deze maatregel past in de lijn van het gemeentedecreet.

Een belangrijke wijziging is de formulering dat de OCMW-voorzitter tot het college van burgemeester en schepenen 'kan toetreden'. Ik wil even bij deze formulering blijven stilstaan. Het gemeentedecreet bepaalt dat in 2007 een keuze wordt gelaten en dat vanaf 2013 een verplichting wordt ingevoerd. De OCMW-voorzitter kan in het college van burgemeester en schepenen ook andere bevoegdheden krijgen. De gemeenteraad kan hem enkel als schepen en niet als OCMW-voorzitter onderwerpen. Dat baart me ergens zorgen. We weten uit ervaring dat de OCMW-voorzitter in het college van burgemeester en schepenen onder druk kan staan. Het college van burgemeester en schepenen beheert de gemeentelijke financiën. Indien kredieten worden verschoven, kunnen de budgetten van het OCMW onder druk komen te staan. Momenteel wordt gewoon een budget aan het OCMW toegekend. Binnen de grenzen van de goedgekeurde kredieten kunnen de hardere beleidssectoren geen dreiging voor de OCMW-kredieten vormen.

De voorbije dagen zijn we door de OCMW-ontvangers en -secretarissen gestalkt. Ze maken zich zorgen om artikel 37 en artikel 38 van het ontwerp van decreet. Ze zien hierin een aansturing om het OCMW te recupereren en uit te kleden. Aangezien de opportuniteit blijft bestaan, is die dreiging nochtans niet groter of kleiner geworden. Volgens sommigen zullen er in alle gemeenten met minder dan 20.000 inwoners straks geen OCMW-secretarissen of -ontvangers meer zijn. Ook hier is de mogelijkheid evenwel opengelaten. Een gemeente bepaalt autonoom in welke mate het OCMW en het gemeentebestuur zullen samenwerken. Deze werkwijze biedt ongetwijfeld mogelijkheden om de middelen op een efficiëntere manier te gebruiken. Tijdens de commissiebesprekingen hebben we ons standpunt duidelijk geformuleerd. Het OCMW is nodig. We zullen nooit aanvaarden dat de taken en de rol van het OCMW worden geminimaliseerd en uitgehold. We zijn absolute voorstanders van het OCMW. Tezelfdertijd mogen we echter niet overdrijven over de impact van artikel 37 en artikel 38.

Dat we geen absolute voorstander van artikel 4 zijn, is tijdens de commissiebesprekingen duidelijk geworden. Dat OCMW-personeel in de gemeenteraad en gemeentepersoneel in de OCMW-raad zal kunnen zitten, vinden we geen echte verbetering van de besluitvorming. We zijn nergens een democratische meerwaarde. We zullen dit artikel dan ook zonder veel liefde goedkeuren.

We zijn uitermate tevreden dat de genderverplichting

moet worden gerespecteerd en dat sancties kunnen worden uitgesproken tegen mensen die meer dan één voordrachtsakte ondertekenen.

Tot slot wil ik hier nog een bedenking naar voren brengen. De minister heeft het voorliggende ontwerp van decreet een minidecreet genoemd. Dat houdt in dat volgend jaar een maxidecreet moet volgen. Het minidecreet is vooral bedoeld om de verkiezingen ordentelijk te laten verlopen. Het was misschien beter geweest de rol van de OCMW-secretarissen en -ontvangers

in het komende maxidecreet te regelen. We maken een afspraak voor volgend jaar. Alle aangelegenheden die geen uitstaans met de verkiezing van het OCMW-bestuur hebben, moeten dan bespreekbaar zijn. Indien het hier een minidecreet betreft en indien het de bedoeling is pas later de grote problemen aan te pakken en de rol van het OCMW te herdefiniëren, moeten we klaar staan om deze uitdaging te aanvaarden. In afwachting van een maxidecreet zullen we vandaag een minidecreet goedkeuren.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, overleg en raadpleging zijn twee belangrijke dingen en staan bij deze regering en deze meerderheid hoog in het vaandel. De regering en de meerderheid doen ook werkelijk aan overleg en raadpleging, maar hebben blijkbaar wel een probleem om de adviezen die daaruit voortvloeien, te volgen. U hebt daar bijna evenveel problemen mee als de minister van Onderwijs. Misschien valt dat alleen mij op.

U kunt er natuurlijk voor zorgen dat de zaken formeel worden gespeeld. Er kan dan eventueel een protocol van niet-akkoord komen en u kunt dan zeggen dat u toch uw zin doet. U kunt natuurlijk ook die adviezen verzamelen en vervolgens zeggen dat u een andere mening hebt.

Mijnheer de minister, u hebt dat opvolgingsprobleem met de VVSG en met de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur. Ik hoop dat u ooit een ontwerp van decreet indient waarover de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur zegt dat het goed is en dat de visie goed is. Nu wordt er eerder gesproken in termen als onsamenhangend, haastwerk en een gebrek aan globale visie.

Een aantal leden van dit parlement zijn lid van de VVSG. Er wordt overleg gepleegd met de VVSG. Wanneer er een officieel advies komt, dan zegt die VVSG dat ze met een aantal zaken niet akkoord kan gaan.

Op een bepaald ogenblik verandert de VVSG ook het

geweer van schouder. Dat gebeurt op verschillende manieren. Om te beginnen zegt de VVSG dat ze haar normale rol speelt in de adviesprocedure. Eens u een ontwerp hebt gemaakt dat de VVSG niet aanstaat, keurt de cel OCMW binnen de VVSG een actualiteitsmotie goed. Dat zijn dan de politiek verkozenen. Het zijn geen ambtenaren. Het gaat dan over mensen als mevrouw De Coninck, toch geen onbekende dame, die behoort tot een belangrijke meerderheidspartij in een belangrijke stad met een belangrijke sociale problematiek in Vlaanderen. Dat kan ik als simpel lid van de oppositie van dit parlement niet zomaar naast me neerleggen. (*Rumoer*)

U moet een en ander zelf maar invullen. Er is altijd ruimte voor interpretatie.

Indien men ondervindt dat er niet wordt geluisterd naar mevrouw De Coninck, wordt het voetvolk in stelling gebracht en worden de parlementsleden gebombardeerd met mails, faxen en dergelijke van secretarissen en ontvangers. Iedereen gebruikt natuurlijk de middelen die hij ter beschikking heeft, maar ik wil toch waarschuwen.

Het is iets te gemakkelijk om te zeggen dat we worden gestalkt door mensen die hun job willen veiligstellen. Dat zou zo zijn indien ze alleen zouden staan met hun protest. Ik stel echter vast dat wat de secretarissen en de ontvangers zeggen, wordt gesteund door een actualiteitsmotie van de afdeling OCMW's van de VVSG. Het protest komt dus niet alleen van personeelsleden, maar ook van politiek aangeduide mandatarissen.

Waar komt dit in feite voor een groot deel op neer? Wat hier voorligt, werd aangekondigd als een minidecreet. Toen de minister zei dat hij nog voor het reces een OCMW-decreet aan het parlement zou voorleggen, vroeg ik me toch af of men binnen de meerderheid wel klaar was met een visie. Ik was echt wel nieuwsgierig naar die visie, want uit de discussies over het Gemeentedecreet bleek toch wel dat er wat onduidelijkheid, om niet te zeggen onenigheid over was binnen de meerderheid. Ik was eigenlijk ontgoocheld dat het minidecreet slechts is wat het is, want na dit minidecreet moet er duidelijk een maxidecreet komen. Daarin zal dan de grote visie vervat zijn. Men heeft echter dat minidecreet niet beperkt tot wat echt noodzakelijk was, maar men heeft er vanalles en nog wat aan toegevoegd.

Natuurlijk zijn een aantal dingen belangrijk voor de aankomende verkiezingen op 8 oktober. Het is bijna 8 juli, dus drie maanden ervoor. Drie maanden voor de verkiezingen van 8 oktober gaat men nog een aantal regels, onder andere verkiesbaarheidsvoorwaarden, veranderen. Ik denk dat het moment waarop dit door dit parlement wordt goedgekeurd, eigenlijk niet kan. Drie maanden voor de verkiezingen verkiesbaarheidsvoorwaarden veranderen, kan in feite niet. Als ik dan nog vaststel dat men bepaald onverenigbaarheden die men al

jaren hanteert gaat opheffen, dan denk ik dat dat niet verstandig is. Als trouwens een aantal hervormingen of veranderingen worden gecombineerd, dan kom je toch wel tot zeer moeilijke en eigenaardige situaties. Enerzijds zegt men bijvoorbeeld in artikel 4 dat een personeelslid van het OCMW gemeenteraadslid kan worden. In een ander artikel zegt men dat in gemeenten met minder dan 20.000 inwoners de gemeentesecretaris ook secretaris van het OCMW kan zijn. Wees maar eens personeelslid van zo'n OCMW. Als personeelslid van het OCMW heb je een gemeentesecretaris, die eventueel ook OCMW-secretaris is en ben je volledig ondergeschikt aan de secretaris. Als OCMW-personeelslid-gemeenteraadslid beoordeel je eventueel de gemeentesecretaris, want normalerwijze moet men in een mandaatsysteem, meer dan vroeger, om de 6 jaar evalueren. Dan zit je als personeelslid-gemeenteraadslid toch wel een beetje in een eigenaardige situatie, en dan heb ik het alleen over de relatie ten overstaan van de gemeentesecretaris. Ik denk dat die twee dingen eigenlijk gewoon wat tegenstrijdig zijn, in een tegengestelde richting gaan.

Ik heb het dan nog niet gehad over belangenconflicten die er kunnen zijn, want in de gemeenteraad wordt er ook gestemd over de begroting van het OCMW. Ik denk dus dat op een ondoordachte manier een onverenigbaarheid wordt opgeheven, ook al zal het in de praktijk misschien zo'n vaart niet lopen en zullen de meesten verstandig genoeg zijn om zich bij die onverenigbaarheid in de feiten te houden. Werkelijk gezien, decretaal gezien, zetten we hier de poort open voor een toestand die volgens mij echt niet wenselijk is.

Daarnaast gaat men dan nog een aantal andere dingen invoeren. De gemeentesecretaris kan dus OCMW-secretaris worden en de gemeente-ontvanger kan OCMW-ontvanger worden. Ik ben van mening dat die functies niet zouden mogen worden vermengd.

Men kan natuurlijk zeggen dat de gemeentesecretaris, in de visie van de meerderheid, de manager is die alles kent van zowel de gemeente als het OCMW. Sommigen zeggen dat de manager enkel de touwtjes in handen moet hebben en dat anderen over de inhoudelijke kennis moeten beschikken. Ik denk dat dat een slechte benadering is.

In de praktijk zien we dat een goede gemeentesecretaris managerskwaliteiten heeft, kan delegeren en een beroep kan doen op de kennis van anderen, maar hij weet ook inhoudelijk en juridisch waarover het gaat. Een goede OCMW-secretaris is een goede manager, maar hij kent ook de inhoudelijke werking van het OCMW en de sociale wetgeving. Ik denk dat de inhoudelijke benadering van een OCMW iets anders is dan de inhoudelijke benadering van een gemeente. De functies van gemeente- en OCMW-secretaris kunnen

we in de meeste gevallen niet zomaar mengen, als we geen inhoud willen verliezen.

Ik stel voor om de functies niet te mengen en de twee apart te bekijken. In een kleine gemeente met weinig OCMW-activiteit moet de OCMW-secretaris inderdaad geen hele staf ter beschikking hebben en kan hij meer zelfstandig werken.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer Tavernier, inhoudelijk ben ik het met u eens, als u stelt dat beide een aparte opdracht hebben. Ik denk dat het de bedoeling van dit ontwerp van decreet is dat de gemeenten de autonomie krijgen om keuzes te maken. Ik stel vast dat men soms bevreesd is om autonomie aan de gemeenten te geven. We zeggen niet dat men iets moet doen, we zeggen dat gemeenten vrij zijn om het naar goedgesind in te vullen. Ik vind het niet meer dan logisch dat men de functies gescheiden houdt. Ik zou daar in mijn gemeente ook voor opteren, maar als decreetgever geven we de autonomie aan de gemeenten.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Van Dijk, u kunt het vanuit dat oogpunt bekijken. Zolang men geen fundamentele keuze heeft gemaakt over wat men met het OCMW wil en over de verhouding tussen het OCMW en de gemeente, stel ik voor om, voor de zaken die niet gewijzigd moeten worden, de huidige toestand te behouden.

We moeten een visie ontwikkelen over de gemeente en het OCMW, waarbij het mijn bekommernis is om een goed sociaal beleid uit te bouwen, zonder concurrentie tussen gemeente en OCMW. We weten dat er in de praktijk nog concurrentie is, die uiteindelijk zorgt voor een versnippering en verzwakking van het sociaal beleid. Ik ben bereid om hier in een volgende fase over te spreken, al dan niet in het kader van het zogenaamde OCMW-maxidecreet.

Mijnheer de minister, u hebt deze ambitieuze term gelanceerd. Mijnheer Maes, ik weet niet of de meerderheid die ambitie zal kunnen waarmaken. Na het horen van verschillende leden van de meerderheid, vrees ik daar een beetje voor.

Als de twee secretarisfuncties in één ambt worden verenigd, wat dan met de rest van het organigram? Ik denk dat de menging consequenties heeft, voor het organigram van zowel de gemeente als het OCMW. De vraag rijst wie het beleid aanstuurt.

Dit ontwerp van decreet is inderdaad te veel en te weinig. Het is te weinig als we het willen hebben over de visie op het OCMW ten overstaan van de gemeente. Het

is ook te veel, want er staan een aantal dingen in die beschouwd kunnen worden als een voorafname.

Mijnheer Maes, ik hoor u graag zeggen dat een maxi-decreet voor u betekent dat alles bespreekbaar is. Ik heb u goed begrepen. Dat betekent dat ook een aantal bepalingen die vandaag ter discussie staan, bespreekbaar zijn.

Het is toch wel hallucinant dat we nu al zeggen dat een aantal dingen weer bespreekbaar zijn en we die misschien volgend jaar in een andere richting kunnen sturen. Ik had liever gezien dat men zich had beperkt tot de noodzakelijke artikelen. We zijn in elk geval tegen de opheffing van een aantal onverenigbaarheden. Om die reden zullen we dit ontwerp van decreet absoluut niet goedkeuren. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag moeten we stemmen over een ontwerp van decreet, een minidecreet. De minister heeft in de commissie duidelijk gezegd dat het vooral bedoeld is om een aantal zaken te regelen in het licht van de installatie van de nieuwe OCMW-raden in januari. Het moet voor het reces worden goedgekeurd opdat alles behoorlijk zou kunnen gebeuren na de verkiezingen van oktober. Mijnheer de minister, daarmee heb ik geen enkel probleem.

Uw ontwerp van decreet heeft drie goede punten. Eerst is er het bijna laten samenvallen van de installatie van de OCMW-raad met die van de gemeenteraad. Dat de voordracht van de voorzitter moet worden ondertekend zodat er niet kan worden gesjoemeld, vind ik een verbetering. Het feit dat de OCMW-voorzitter lid kan worden van het college van burgemeester en schepenen, is maar een bevestiging van wat er al in het gemeentedecreet stond.

Er zijn ook andere zaken die verder gaan dan de politieke organisatie of het nemen van maatregelen zodat de raden in januari op een ordentelijke manier kunnen worden geïnstalleerd. Er zijn twee voorname punten die reeds in de commissie werden besproken. De laatste dagen hebben we daarover mails, faxen of andere mededelingen gekregen van OCMW-secretarissen. Het gaat in de eerste plaats over de mogelijkheid dat de gemeentesecretaris ook OCMW-secretaris en de gemeenteontvanger ook OCMW-ontvanger zou kunnen zijn in gemeenten tot 20.000 inwoners. Dat is een richting die men wenst aan te geven in de werking van de OCMW's. Het is een dichter bij elkaar brengen van het OCMW en de gemeente. Dat moet worden besproken bij het maxidecreet. Laat ons toch eens nakijken of dat wel realistisch is. Met wat ik tot nu toe heb gelezen en gehoord, denk ik dat dat niet realistisch is. Ik had daar-

over een amendement ingediend dat in de commissie werd weggestemd. Ik heb het opnieuw ingediend opdat dit niet zou worden opgenomen in het decreet maar zou worden uitgesteld tot na een grondige bespreking.

Nu geeft de regering immers de indruk te vinden dat de gemeentesecretaris, hoewel hij veel werk heeft, er nog wel terloops de functie van OCMW-secretaris bij kan nemen, als het ware als bijberoep. Kleinere gemeenten, met minder dan 20.000 inwoners, hebben inderdaad geen voltijdse OCMW-secretaris, maar over het algemeen is er wel een voltijdse gemeentesecretaris. Die persoon zal dus worden opgezaald met bijkomend werk. Dat lijkt me niet mogelijk.

Dan is er de onverenigbaarheid voor de verkiezingen die wordt afgeschaft voor het personeel. Het lijkt me niet aanvaardbaar dat dit ontwerp van decreet de personeelsleden van de OCMW's de mogelijkheid geeft te zetelen als gemeenteraadslid, en omgekeerd. Als ervoor wordt gekozen dat de beide instanties nauwer gaan samenwerken, zullen er nog meer overlappingsen zijn tussen de beide besturen en de beide politieke organen. Kiest men ervoor ze meer gescheiden te houden, dan lijkt het me mogelijk dat personeelsleden van het OCMW kunnen zetelen in de gemeenteraad. Dit voorstel gaat echter beide richtingen tegelijk uit.

De heer Van Dijck merkte op dat dit allemaal mogelijk is, maar dat het aan de lokale besturen wordt overgelaten om autonoom te beslissen van die mogelijkheid gebruik te maken. Als decreetgever moeten wij nochtans het kader geven waarbinnen ze moeten werken. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

Er moet toch een bepaalde lijn zijn. De regering moet weten welke richting ze uit wil met de OCMW's. Mij lijkt het beter dat het OCMW onafhankelijk is van de gemeente, en er duidelijk van gescheiden. Dan moet dat ook duidelijk worden bepaald, en dan mag niet de mogelijkheid worden opengelaten dat de gemeentesecretaris ook andere dingen kan doen. Er moet een visie zijn ter zake. Ik hoop dat het maxidecreet daar wel een antwoord op zal bieden.

Ten slotte vind ik het een voorbeeld van slecht bestuur dat er hier drie maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen nog wordt gesleuteld aan het verkiezingsstelsel. Deze namiddag staat er nog een voorstel van decreet op de agenda dat dat ook doet. Dan gaat het over de verdeling van de pot lijststemmen. Ik vind dat alles een beetje laat.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, ik wil nog een aantal puntjes onder de aandacht brengen en een aantal specifieke vragen stellen aan de minister. Het lijkt

me immers belangrijk dat hij een en ander nogmaals belicht in deze plenaire vergadering.

Dit ontwerp van decreet bevat zeer veel goede elementen, waarvoor dank. Het zal de samenwerking tussen OCMW en de gemeente, onder meer door het toevoegen van de voorzitter aan het college, ten goede komen. De praktijk zal moeten uitwijzen of dit alles haalbaar is. Dan denk ik vooral aan agendabepalingen en dergelijke. Ik zie er echter zeker de meerwaarde van in.

Een element dat moet worden verduidelijkt, omdat er nog steeds discussie over bestaat, ook binnen de sector, is de vraag of, indien de voorzitter wordt toegevoegd aan het schepencollege en geen lid is van de gemeenteraad, hij ook nog andere bevoegdheden kan hebben dan die van OCMW-voorzitter. Dan denk ik aan Sociale Zaken of – waarom niet – aan Begroting. Dan wordt dat een superportefeuille.

Een ander punt is de overgangsbepaling specifiek voor de raadsleden van deze legislatuur, die nodig is omdat de huidige legislatuur met drie maanden is ingekort. Op de kwestie van de beloning hoef ik niet in te gaan, want u bent daarmee bezig, maar er is ook een overgangsbepaling nodig voor de vaststelling van de anciënniteit van de raadsleden van de huidige legislatuur. Bijvoorbeeld ikzelf zal een volledige legislatuur uitgezeten hebben, maar als ik bij de volgende verkiezingen opnieuw kandidaat ben voor de OCMW-raad, dan zal bij gelijkheid van stemmen iemand die zitting had tijdens de volledige voorgaande legislatuur, dus voor de huidige, voorrang krijgen omdat hij drie maanden meer anciënniteit heeft. Toch hebben we beiden een volledige legislatuur gedaan. Daarvoor is een overgangsbepaling nodig.

Ik sluit me ten slotte aan bij de bezwaren tegen een ruimere behandeling dan de afstemming op het gemeentedecreet alleen. Ik ben er altijd van uitgegaan dat er nu een afstemming zou gebeuren en dat het vooral zou gaan over bestuurlijke aangelegenheden. Het is dan ook jammer dat we nu bepalingen zoals die in de artikelen 37 en 38 opnemen in het decreet. Die dingen kunnen perfect ook worden opgenomen in het maxidecreet.

Dat zal trouwens een heel moeilijke evenwichtsoefening worden. In alle fracties blijken alle verschillende meningen vertegenwoordigd te zijn. Daarom is het extra jammer dat we die bepalingen nu opnemen. In een discussie moet een constructieve open sfeer heersen. Dat die bepalingen nu al worden opgenomen, wekt zoals blijkt uit de stroom van berichten die we ontvangen, ten minste het vermoeden dat dit een voorafname is op de discussie. We hadden er beter aan gedaan dat niet in dit decreet op te nemen.

Ik sluit me ook aan bij de vraag om alle bepalingen in

dit minidecreet over personeelszaken opnieuw in de discussie over het maxidecreet te betrekken. Ook de VVSG vraagt dat, en ik doe dan ook een warme oproep aan de minister om op die vraag in te gaan, zodat we de juiste sfeer creëren om de discussie aan te vatten. Het is jammer dat we dit hebben opgenomen, maar ik betreurt het eveneens dat de VVSG wat laat reageert.

Mijnheer Tavernier, het is ook niet correct dat de VVSG niet heeft gereageerd. Ze heeft dat wel gedaan op de eerste ontwerpen en daar is zeer veel rekening mee gehouden. Dit punt is echter nooit zo sterk als een probleem naar voren geschoven. Het is eigenlijk jammer dat ze nu zo laat nog initiatieven nemen, maar ik onderschrijf wel dat artikel 37 en 38 eigenlijk niet in deze oefening thuishoren.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer Dehaene, u bent, net als alle leden van de commissie, in het bezit gesteld van de adviezen van de VVSG en de Hoge Raad. In elk stuk wordt van in het begin en bij herhaling gezegd dat er geen voorafname mag gebeuren en dat dit moet worden uitgesteld om het op te nemen in een volgend ontwerp van decreet. Er werd wel degelijk op gewezen dat die bepalingen hier niets komen doen, en dat dit haastwerk is. De heer Tavernier heeft daaruit geciteerd. Dat hebben we niet uitgevonden. Het komt uit de eerste adviezen en verslagen van zowel de VVSG als de Hoge Raad. De bewering dat ze nu pas zouden reageren, is dan ook wat bij het haar getrokken.

De heer Tom Dehaene: Het gaat niet over die documenten.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank u voor de geanimeerde betogen. We hebben over dit ontwerp vrij uitvoerig gediscussieerd in de commissie en we hebben er ook een hoorzitting aan gewijd. De VVSG heeft tijdens die hoorzitting haar visie kunnen uiteenzetten, en we hebben toen met haar vertegenwoordiger een debat kunnen voeren.

Mijnheer Tavernier, als er iemand is die geen probleem heeft met overleg, dialoog en het inwinnen van advies, dan ben ik dat. Ik moet me daarvoor niet forceren. Degenen die me goed kennen, weten dat dit waar is, maar iedereen heeft een eigen rol en de VVSG speelt haar rol als belangenbehartiger van de lokale besturen.

Het viel iedereen die in de commissie aanwezig was op dat het advies werd uitgebracht door de ambtenaren tewerkgesteld in de OCMW's. Hun mening kan nogal eens verschillen van die van de politieke mandatarissen die verantwoordelijkheid dragen. De afwijkende of niet-gelijklopende mening wordt gegeven onder het label van de VVSG waardoor soms een bepaalde autoriteit wordt

gegeven aan de uitspraken, maar die toch gedeeltelijk genuanceerd moet worden.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u kunt gelijk hebben voor wat betreft de persoon die naar de commissie is gekomen, maar die is aangeworven door de VVSG. Ik verwijs in de eerste plaats naar de actualiteitsmotie die werd goedgekeurd. Voor zover ik weet, wordt over die moties niet gestemd door ambtenaren, maar wel door politieke vertegenwoordigers van de OCMW's zelf.

Minister Marino Keulen: Neen, er is hier duidelijk sprake van een misverstand. De reactie kwam van drie mensen die tewerkgesteld zijn in het OCMW, niet van politiek verkozenen of mensen die namens de politiek waren gemandateerd. Het ging over functionarissen, over OCMW-ambtenaren. Op zich is daar niets mis mee, maar alles moet in de juiste context worden gesitueerd. Het was voor een stuk een pleidooi pro domo. Ik ga er straks dieper op in.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Tavernier, ik heb een opmerking in verband met de motie. De heer Dehaene en ikzelf waren aanwezig en we kunnen bevestigen dat drie vierden van de aanwezigen bestond uit secretarissen en mensen van de administratie, niet uit politici. Ik kan u de lijst met aanwezigen bezorgen. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

De heer Tavernier zei dat het om politici ging, maar toen de motie werd goedgekeurd waren drie vierden van de aanwezigen mensen van de administratie.

De heer Jef Tavernier: In de eerste plaats beschikt men over een mandaat. In de tweede plaats was er niet alleen de stemming, maar zijn er ook de ondertekenaars en dat zijn geen ambtenaren.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Tavernier, ook voor wat dat betreft, ga ik het debat met niemand uit de weg, maar iedereen heeft zijn rol en zijn functie. De VVSG en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur hebben een mening, maar het gaat daarbij niet om wiskunde: veel heeft te maken met visie. Uiteindelijk zijn het nog altijd de democratisch verkozenen van dit Vlaams Parlement die bepalen wat er uiteindelijk wordt beslist. Met betrekking met visie, beschikt niemand over het monopolie van de alwetendheid. Iedereen vertrekt vanuit zijn inzicht en ervaring. Het kan dus soms zo zijn dat ambtenaren over bepaalde zaken een andere mening hebben dan politieke mandatarissen.

Ik kom tot het discussiepunt over de secretarissen. Als

de discussie helemaal wordt gereconstrueerd, wordt ze bijna surrealistisch. Ik ben zelf een gemeentenaar en ik word bijna permanent aangesproken door bijna alle fracties en door mensen die me opmerken dat inzake de lokale besturen twee zaken belangrijk zijn: extra geld indien dat mogelijk is en lokale autonomie. Herstapen is inderdaad Antwerpen niet en Kortessems is Gent niet. Er is een schaalverschil en dus moeten meer mogelijkheden worden geboden voor lokaal maatwerk. Die opmerkingen zijn aan geen dovemansoren gezegd. Het betreft een opinie die ook hier een breed draagvlak heeft.

Nu gaan we in op het verzoek. Voor wat het OCMW betreft, leggen we de lat bij 20.000 inwoners, want hetzelfde criterium geldt ook voor de financiële beheerders, de ontvangers. De mogelijk wordt geboden. Het gebruikte werkwoord is dus 'kunnen', niet 'moeten'. Dat werd altijd bepleit door de VVSG en door al degenen die opkomen voor de belangen van de lokale besturen. De keuze wordt geboden aan de betrokkenen zelf. Ik merk daarbij op dat er geen discussie kan bestaan over degenen die vandaag in functie zijn: die mensen behouden hun functie als secretaris.

We zeggen tegen de mandatarissen dat dat zo in het gemeentedecreet staat, en dat we tot meer synergie willen komen tussen gemeenten en OCMW's. We willen dat doortrekken tot alle functies, van hoog tot laag, maar het moet lokaal worden beslist. Zowel de gemeenteraad als de OCMW-raad moet akkoord gaan. Er wordt niet getornd aan de rechten van de ambtenaren.

Gisteren kreeg ik het beeld van de verzuurde Vlaming voor ogen. Eigenlijk hebben we niet te klagen. We hebben het nooit zo goed gehad, maar overmorgen kan het misschien slechter gaan. Daarom ben ik heel boos. Ik kreeg een telefoon van een vrouwelijke OCMW-secretaris. Ik vertelde haar dat iedereen pleit voor lokale autonomie, dat ik een ronde van Vlaanderen heb gedaan om het gemeentedecreet voor te stellen en dat ik applaus kreeg van mensen van verschillende strekkingen voor de toepassing van die lokale autonomie. Nu zegt men mij: 'Luister naar mijn woorden, maar kijk niet naar mijn daden.' Die mevrouw bezwoer me de lokale autonomie niet in de praktijk te brengen.

Ik heb haar gezegd dat de functie van de secretaris die zijn verantwoordelijkheid neemt, en die geen tijd heeft om er nog zaken bij te nemen, in de toekomst niet wordt geschrapt. Daar is geen sprake van. Zowel in gemeentebesturen als in OCMW-besturen houden de leidende ambtenaren vaak de politieke mandatarissen bij de hand. Die mandatarissen fungeren soms onbewust en ongewild als spreekbuis voor de leidende ambtenaren.

Ik heb respect voor ieders opinie. Een journalist gebruikte de uitdrukking: 'Dit is toch een sof.' Dat is het ook. Dat mensen met die universitaire achtergrond, op dat

niveau en met die verantwoordelijkheid een vals beeld willen creëren, vind ik heel jammer.

We beginnen nu aan een uitgebreid OCMW-decreet dat in juni volgend jaar klaar moet zijn. Een deel van het OCMW is nog steeds federale materie. Daar hebben we geen greep op. We willen ons met dat decreet toeleggen op het inhoudelijke, het financiële en het personeelsmatige, met de artikel XII-verenigingen, de ziekenhuizen, de bejaardentehuizen, de rusthuizen enzovoort. We zijn al besprekingen begonnen met de VVSG. We zullen daarover ook een werkgroep oprichten met de administratie en met alle betrokkenen die ons advies kunnen geven.

Ik begrijp de reacties eigenlijk niet goed. Misschien wil Vlaanderen autonomie, maar niet als ze te dicht komt, omdat mensen schrik hebben voor de verantwoordelijkheid en de consequenties die daaruit voortvloeien. De politieke mandatarissen hebben die schrik niet. Ze zijn bereid om die verantwoordelijkheid te nemen. De stem van de democratisch verkozenen moet de doorslag geven. Ik houd rekening met ieders mening, maar dan moet men met goede argumenten aankomen. Ik heb nergens gezegd dat die functie van OCMW-secretaris wordt geschrapt.

Iemand zei me dat ik het OCMW wil afschaffen. Dat is helemaal bij het haar getrokken. Tijdens mijn ronde van Vlaanderen heb ik het vaak gezegd: dat wil ik absoluut niet.

Ik wil alleen meer synergie. Dat is een goede zaak die bovendien ook budgettair interessant is. Immers, wanneer we bepaalde zaken samen kunnen laten doen op het niveau van gemeente en OCMW, dan houden we meer geld over voor inhoudelijk sociaal beleid. Er is dus geen enkele verliezer, er zijn alleen maar winnaars.

We hebben in de commissie een interessant debat gevoerd over de mogelijkheid die wordt geboden aan OCMW-personeel om zitting te nemen in de gemeenteraad en aan gemeentepersoneel om lid te worden van de OCMW-raad. Mijn visie is dat we de democratie maximaal moeten laten spelen. Uiteindelijk moeten die mensen nog altijd verkozen worden. Men doet soms alsof een ambtenaar die op de lijst staat, de stemmen zomaar binnenrijft. Hij zal zich echter eerst bij de kiezer moeten bewijzen. Bovendien staan in alle gemeenten en op alle lijsten mensen die vandaag werken in de gemeentelijke of OCMW-administratie.

Sommigen hebben het over de onafhankelijkheid. Vandaag werken ook naaste familieleden van gemeentelijke en OCMW-verantwoordelijken binnen de gemeentelijke en OCMW-administratie, alsof dat geen problemen zou kunnen geven bij evaluaties en dergelijke meer. Het is ook mogelijk dat de partner of echtgenoot

van bijvoorbeeld de gemeentesecretaris lid is van de gemeenteraad. Ik ga ervan uit, maar dat is met een knip-oog, dat zij in de week voor de gemeenteraad ook apart slapen. Ik pleit hier dan ook voor enige nuancering.

De voorzitter van het OCMW kan vanaf de volgende legislatuur, 2007-2012, toetreden tot het schepencollege. Dat toont aan dat ik het OCMW een warm hart toedraag. Dat betekent een opwaardering van het politiek soortelijk gewicht van zowel het voorzitterschap van het OCMW als de instelling zelf. Het merendeel van de lokale besturen bevindt zich vandaag in landelijk Vlaanderen. De functie van een OCMW-voorzitter wordt qua prestige en uitstraling nog altijd lager ingeschat als die van een schepen. Nochtans is de voorzitter van het OCMW na de burgemeester de belangrijkste politieke mandataris in de gemeente. Deze beslissing kan dus de uitstraling en het gewicht van de instellingen en van het voorzitterschap alleen maar ten goede komen. Wat de ondervoorzitters betreft, is er het voorbeeld van Antwerpen. Dat geldt ook voor de andere centrumsteden. We hebben vandaag, als gevolg van de gemeentefusies medio jaren '70, te veel schepenen. Bij de OCMW's daartegen zitten we met een democratisch deficit. Daar wordt de werking bezielde door één persoon, met name de voorzitter. Ondervoorzitters zouden die taak kunnen verlichten wat de kwaliteit van het beleid alleen ten goede kan komen.

Mijnheer Dehaene, een voorzitter van het OCMW die zelf niet verkozen is als gemeenteraadslid en die zitting heeft in het college, kan ook andere bevoegdheden hebben zoals toerisme, ruimtelijke ordening, financiën, begroting, cultuur enzovoort. Over die punten kan hij worden bevraagd op de gemeente, niet over de OCMW-dossiers.

Wat de overgangsbepaling voor de raadsleden betreft, zoek ik samen met federaal minister Bruno Tobback, hoe we een aantal pijnlijke situaties kunnen voorkomen.

Mijnheer Dehaene, u had het ook over de anciënniteitsbepaling. Vijf jaar en negen maanden is geen zes jaar. Ik kan de kalender niet veranderen. We zijn wel bevoegd voor de eretitel. Vandaag moet je een volledige termijn hebben uitgezeten als voorzitter van het OCMW om nadien, wanneer je niet meer in functie bent en niet meer actief aan politiek doet, de titel van erevoorzitter van het OCMW te krijgen. Hier kunnen we wel maatwerk verrichten en via een ingreep zorgen voor een gelijkschakeling.

Maar als op een bepaald moment mensen met elkaar in concurrentie treden voor een mandaat van OCMW-raadslid, dan kan ik die 3 maanden er niet zo maar bij toveren. Wat dat betreft, moeten we de wetgeving en de rechtsstaat respecteren.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik hiermee op de

belangrijkste punten heb geantwoord. Indien nodig, ben ik natuurlijk altijd bereid om op specifieke vragen in te gaan. Het is vooral de bedoeling geweest om met dit decreet een ordentelijke start van de nieuwe OCMW's en de OCMW-raden mogelijk te maken en om de principes die in het op 15 juli 2005 goedgekeurde Gemeentedecreet staan ook door te voeren in het OCMW-decreet. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik heb nog één kleine vraag. De norm van 20.000 inwoners is natuurlijk arbitrair. Ik kan me indenken dat dit punt via de uitvoeringsbesluiten kan worden verfijnd. Zijn daar plannen voor?

Minister Marino Keulen: Die plannen zijn er niet. Ook in dat geval speelt de lokale autonomie. Als men in Zemst, of waar dan ook in Vlaanderen, vindt dat het niet goed is dat er een gecombineerde functie van gemeente- en OCMW-secretaris zou bestaan, dan is dat voor mij geen probleem. Als in een gemeente met 10.000 inwoners wordt gesteld dat er een aparte OCMW-secretaris nodig is omdat hij veel belangrijk werk te doen heeft, dan is dat voor mij evenmin een probleem. Daar speelt de gemeentelijke autonomie, de eigen verantwoordelijkheid. De beslissingen daarover moeten worden genomen op het niveau van de gemeenteraad, op het niveau van de OCMW-raad. Wie ben ik om in te grijpen op dat vlak? De democratisch verkozenen in de betreffende gemeente kunnen dat best zelf doen.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, ik volg de heer Dehaene als hij zegt dat het criterium van het aantal inwoners arbitrair is bepaald. Meer nog, het is een erg eenzijdig criterium. Voor de OCMW zijn er andere criteria, zoals het beschikken over een rusthuis.

Mijnheer Dehaene, ik wil u echter wel waarschuwen. Ik volg u niet als u aan de minister vraagt om te zorgen voor een verfijning of om eventueel andere criteria te gebruiken. Over die andere criteria oordeelt het parlement en niet de minister.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 870/1).

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op de artikelen 4 en 5. De stem-

mingen over de amendementen en de artikelen worden aangehouden.

De artikelen 6 tot en met 9 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 9bis. De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De artikelen 10 tot en met 36 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op de artikelen 37 tot en met 43. De stemmingen over de amendementen en de artikelen worden aangehouden.

Artikel 44 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 45. De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 46 tot en met 53 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vanmorgen.

We komen om 14.45 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.54 uur.*
